

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนา อุตสาหกรรมจังหวัดหนองคาย ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570)

คำนำ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองคาย ได้จัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม จังหวัดหนองคาย ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ขึ้นเพื่อเป็นทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมและการดำเนินงานของหน่วยงาน โดยมีกรอบแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาประเทศและภาคอุตสาหกรรม ทั้งนโยบายระดับประเทศ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) ร่างกรอบแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) โดยมุ่งเน้นการพัฒนานโยบายการผลักดันนโยบายสู่การปฏิบัติการกำกับดูแลและส่งเสริมอุตสาหกรรมเพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืนยึดหลักธรรมาภิบาลในการดำเนินงานควบคู่กับการกำกับดูแลสิ่งแวดล้อมตามภารกิจของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองคาย

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองคาย หวังเป็นอย่างยิ่งว่า แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดหนองคาย ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) จะเป็นประโยชน์ต่อการขับเคลื่อนและบูรณาการนโยบายและมาตรการต่างๆ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองคาย

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	
สารบัญ	
ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร	๑
ส่วนที่ ๒ ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี	๑
ส่วนที่ ๓ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม	๗
จังหวัดหนองคาย ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)	
๓.๑ การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการ	๗
ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดหนองคาย	
ระยะ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)	
๓.๒ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดหนองคาย	๓๐
ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)	
ส่วนที่ ๔ ภาคผนวก	๓๒

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม จังหวัดหนองคาย ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดหนองคาย ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองคาย จัดทำขึ้นเพื่อเป็นทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมและการดำเนินงานของหน่วยงาน โดยมีกรอบแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาประเทศและภาคอุตสาหกรรม ทั้งนโยบายระดับประเทศ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) ร่างกรอบแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ร่างกรอบความแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ การดำเนินงานเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ และกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับจังหวัดหนองคาย แผนปฏิรูปประเทศ แผนความมั่นคง และนโยบายระดับกระทรวง แผนปฏิบัติการด้านต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม เพื่อก่อให้เกิดการเชื่อมโยงในทิศทางเดียวกันอย่างเป็นรูปธรรมและสอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไปมากขึ้น มุ่งไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนที่แท้จริง ประกอบกับการวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองคาย (SWOT Analysis & TOWs Matrix) ได้แก่ การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Factors) จุดแข็งและจุดอ่อนขององค์กร การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors) โอกาสและอุปสรรคในมิติต่างๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม จากการวิเคราะห์ดังกล่าว นำไปสู่การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย ตัวชี้วัด และแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดหนองคาย ประจำปี ๒๕๖๕ ของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองคาย โดยมุ่งเน้นการพัฒนานโยบายการผลักดันนโยบายสู่การปฏิบัติการกำกับดูแลและส่งเสริมอุตสาหกรรมเพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืนยึดหลักธรรมาภิบาลในการดำเนินงานควบคู่กับการกำกับดูแลสิ่งแวดล้อมตามภารกิจของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองคาย อย่างไรก็ตามปัจจัยสำคัญในการพัฒนาที่ขาดไม่ได้คือการพัฒนาองค์กรและบุคลากรของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองคายให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการอย่างต่อเนื่อง

ส่วนที่ ๒ ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐

๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ ๑)

๑) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

(๑) เป้าหมาย

เป้าหมายที่ ๑ ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเกษตรสร้างมูลค่า

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

พัฒนาศักยภาพและองค์ความรู้การใช้ประโยชน์จากเขตเศรษฐกิจพิเศษให้กับ SMEs ในพื้นที่เป้าหมายรวมทั้งสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างประเทศให้เกิดการค้าและการลงทุนร่วมกัน

๒) ยุทธศาสตร์ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

(๑) เป้าหมาย

เป้าหมายที่ ๑ ภาครัฐมีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์
ส่วนรวม ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนอง
ความต้องการ และให้บริการอย่างรวดเร็ว โปร่งใส

๒.๒ แผนระดับที่ ๒ (เฉพาะที่เกี่ยวข้อง)

๒.๒.๑ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมายที่ ๑ : การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขา
อุตสาหกรรมและบริการ
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ
ตัวชี้วัดแผนแม่บท : อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ
ในสาขาอุตสาหกรรม (เฉลี่ยร้อยละ) ขยายตัวร้อยละ ๔.๖ ปี ๒๕๖๑ –
๒๕๖๕

๒) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ : การพัฒนาระบบนิเวศอุตสาหกรรมและ
บริการแห่งอนาคต

- แนวทางการพัฒนา
-สนับสนุนการเพิ่มผลิตภาพการผลิตของอุตสาหกรรมและบริการตลอด
ห่วงโซ่มูลค่า โดยให้มีกลไกการเชื่อมโยงตลอดห่วงโซ่มูลค่าและมี
มาตรการสนับสนุนให้เกิดการเชื่อมโยงตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำและจัดให้
มีเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่สนับสนุนภาคอุตสาหกรรม
-กำหนดให้มีการทำการคาดการณ์เทคโนโลยีในอนาคต ทั้งในภาพรวม
และรายสาขาสำหรับการกำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาภาคเกษตร
อุตสาหกรรม และบริการของประเทศให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงทางด้าน
เทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว และเป็นแนวทางในการวางแผนการทำงานของ
ทั้งภาครัฐและภาคธุรกิจ
- วางแนวทางการผลิตและพัฒนาบุคลากรภาคอุตสาหกรรมและบริการ
โดยเชื่อมโยงภาคการศึกษาภาคอุตสาหกรรมและบริการให้ตอบสนอง
ความต้องการของแต่ละสาขาของอุตสาหกรรมและบริการและจัดให้มี
แผนพัฒนากำลังแรงงานทั้งประเทศในทุกระดับ ทั้งแรงงานในประเทศที่
เป็นแรงงานฝีมือ ผู้เชี่ยวชาญ และผู้ประกอบการและแรงงานต่างด้าว
ตลอดจนส่งเสริมการนำเข้าบุคลากรที่ขาดแคลนจากต่างประเทศหรือ
บุคลากรที่มีทักษะในอุตสาหกรรมใหม่
- ส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านข้อมูลที่สอดคล้องกับการ
พัฒนาเศรษฐกิจของประเทศสนับสนุนให้มีข้อมูลเปิด เพื่อเพิ่มศักยภาพ
การแข่งขันของภาคอุตสาหกรรม ส่งเสริมให้เกิดธรรมาภิบาลข้อมูลขึ้นใน
องค์กรต่าง ๆ ในสังคม และส่งเสริมให้มีการจัดเก็บข้อมูลของภาครัฐ
อย่างบูรณาการ

- เป้าหมายของแผนย่อย: ประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัลในด้านความพร้อมในอนาคตดีขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ
ตัวชี้วัดแผนย่อย : อันดับขีดความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัลในด้านความพร้อมในอนาคตอันดับที่ ๔๕
- ๓) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ : การพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน
 - แนวทางการพัฒนา
 - ส่งเสริมและอำนวยความสะดวกในการลงทุน เพื่อดึงดูดการลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยให้สิทธิประโยชน์ทั้งด้านภาษีและมิใช่ภาษีเพื่อจูงใจให้เกิดการลงทุน
 - ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนตามศักยภาพ โดยพัฒนาต่อยอดจากฐานทรัพยากรและกิจกรรมทางเศรษฐกิจในพื้นที่ที่มีอยู่เดิม รวมทั้งยกระดับความสามารถในการแข่งขันของพื้นที่ให้เอื้อต่อการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว
 - พัฒนาเมืองในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนให้เป็นเมืองนำอยู่ที่สามารถรองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจและการลงทุนทั้งจากในและต่างประเทศ สนับสนุนการขับเคลื่อนพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนให้เป็นฐานเศรษฐกิจใหม่ของประเทศ
 - เป้าหมายของแผนย่อย : การลงทุนในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนเพิ่มขึ้น
 - การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ : มูลค่าการลงทุนในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท

๒.๒.๒ แผนการปฏิรูปประเทศ ด้านเศรษฐกิจ

- ๑) การสร้างเกษตรมูลค่าสูง
- ๒) การส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวคุณภาพสูง
- ๓) การเพิ่มโอกาสของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็กในอุตสาหกรรม

และบริการเป้าหมาย

- ๔) การเป็นศูนย์กลางด้านการค้าและการลงทุนของไทยในภูมิภาค
- ๕) การพัฒนาศักยภาพคนเพื่อเป็นพลังในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

ทั้งนี้ ในการดำเนินการแผนการปฏิรูปประเทศดังกล่าวเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจให้กำลังคนในระบบมีทักษะที่สอดคล้องตามความต้องการของภาคอุตสาหกรรม และบริการเป้าหมาย ส่งผลต่อการจ้างงานในภาคเกษตรกรรม ภาคการท่องเที่ยว และผู้ประกอบการรายย่อย ทำให้รายได้ของการจ้างงานเพิ่มมากขึ้น และส่งผลทำให้ค่า GDP ของประเทศเพิ่มมากขึ้น

๒.๒.๓ ร่างกรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

- ๑) วัตถุประสงค์ที่ ๑ : การปรับโครงสร้างการผลิตสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม โดยยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขัน เชื่อมโยงเศรษฐกิจท้องถิ่นและผู้ประกอบการรายย่อยกับห่วงโซ่มูลค่าของภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย รวมถึงพัฒนาระบบนิเวศที่ส่งเสริมการค้าการลงทุนและนวัตกรรม

๑.๑ เป้าหมายรวมที่ ๑ : การสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูป สนับสนุนให้มีการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบมุ่งเป้า ส่งเสริมการผลิตและการตลาด ของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าสูง โดยเศรษฐกิจไทยมีเสถียรภาพและมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๔.๕ ต่อปี

๑.๒ แนวทางการพัฒนา ส่งเสริมการพัฒนาและทำธุรกิจผลิตภัณฑ์เกษตร แปรรูปมูลค่าเพิ่มสูงที่มีตลาดในอนาคต

๒) วัตถุประสงค์ที่ ๓ : การปรับผ่านไปสู่ความยั่งยืน ปรับปรุงการใช้ ทรัพยากรธรรมชาติ ในการผลิตและบริโภคให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับขีดความสามารถในการรับรอง ระบบนิเวศ แก้ไขปัญหามลพิษสำคัญด้วยวิธีที่ยั่งยืน โดยเฉพาะมลพิษทางอากาศ ขยะ และมลพิษทางน้ำ และลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก เพื่อมุ่งสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน

๓) หมายเหตุที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูป มูลค่าสูง

๓.๑ เป้าหมายรวมที่ ๓ : ไทยเป็นประตูและทางเชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคม และโลจิสติกส์ของภูมิภาค

๓.๒ กลยุทธ์ที่ ๒ การส่งเสริมการผลิตและการขยายตัวของตลาดสินค้าเกษตร และผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูป

๓.๓ กลยุทธ์ที่ ๓ ผลักดันการลงทุนเพื่อปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมเป้าหมาย สู่ไทยแลนด์ ๔.๐ เร่งรัดการปรับการผลิตมาสู่ระบบอัตโนมัติมากขึ้นในภาคอุตสาหกรรม ภาคบริการ และโลจิสติกส์ ปรับโครงสร้างภาคอุตสาหกรรม ภาคบริการ และโลจิสติกส์ ให้นำแนวทาง BCG มาใช้เป็นมาตรฐาน สร้างระบบดิจิทัลที่เอื้อต่อการลงทุน

๓.๔ กลยุทธ์ที่ ๑๑ การยกระดับขีดความสามารถของเกษตรกรและสถาบัน เกษตรกร

๔) หมายเหตุที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพ สูง และสามารถแข่งขัน

๒.๒.๔ นโยบายรัฐบาล (แถลงนโยบายวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๒)

● นโยบายหลัก : การพัฒนาเศรษฐกิจและความสามารถในการแข่งขันของไทย พัฒนาภาคอุตสาหกรรม

๑) พัฒนาอุตสาหกรรมภายใต้แนวคิดเศรษฐกิจชีวภาพเศรษฐกิจหมุนเวียน และ เศรษฐกิจสีเขียว [Bio-Circular-Green (BCG) Economy] โดยนำ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาพัฒนาต่อยอดและสร้าง มูลค่าเพิ่มจากทรัพยากรความหลากหลายทางชีวภาพและวัฒนธรรมในการ ผลิตสินค้าเกษตร อุตสาหกรรมและบริการของท้องถิ่น ปรับระบบการบริหาร จัดการการผลิตและระบบโลจิสติกส์ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทน การใช้ ประโยชน์จากวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรมาเพิ่มมูลค่าการบริหารจัดการของ เสียอุตสาหกรรมและขยะแบบคลัสเตอร์ระหว่างอุตสาหกรรมและชุมชนใน แต่ละพื้นที่ของจังหวัดกลุ่มจังหวัดเพื่อลดผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมและ สุขภาพ พร้อมทั้งให้ความสำคัญกับกฎระเบียบทางด้านสิ่งแวดล้อมใน ระดับประเทศและระหว่างประเทศ

๒) พัฒนาอุตสาหกรรมไทยให้สามารถตอบสนองการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีหรือแนวโน้มการค้าโลกโดยคำนึงถึงศักยภาพ ความสามารถในการแข่งขันแนวโน้มความต้องการของตลาดในประเทศและตลาดโลก เพื่อให้อุตสาหกรรมไทยมีระดับผลิตภาพที่สามารถแข่งขันได้ในเวทีโลก สร้างนวัตกรรมใหม่ที่มีมูลค่าสูงในอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพ และอุตสาหกรรมอนาคต อาทิอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการพัฒนาระบบคมนาคมของประเทศ อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมความมั่นคงของประเทศ อุตสาหกรรมอวกาศพร้อมทั้งให้ความสำคัญกับการพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมตลอดห่วงโซ่อุปทานให้สามารถใช้ประโยชน์จากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเพื่อยกระดับความสามารถในการแข่งขัน

๓) สร้างกลไกสนับสนุนการพัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการรายใหม่ โดยการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเข้าถึงเทคโนโลยีการวิจัยและนวัตกรรม การปรับปรุงกฎระเบียบให้เอื้อต่อการพัฒนาผู้ประกอบการ การเข้าถึงแหล่งเงินการพัฒนา ศูนย์ทดสอบหรือวิจัยและออกแบบที่ได้มาตรฐานสากลและการใช้สถาบันการศึกษาที่มีอยู่ในพื้นที่มาสนับสนุนด้านการวิจัยและพัฒนาเพื่อเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้าและบริการ

๔) พัฒนาระบบและกลไกภาครัฐและสภาพแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพในการสนับสนุนผู้ประกอบการ โดยการจัดทำแพลตฟอร์มที่เหมาะสมสำหรับกลุ่มผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม และกลุ่มวิสาหกิจเริ่มต้นในการสร้างมูลค่าเพิ่มของผลิตภัณฑ์ด้วยการใช้นวัตกรรม การพัฒนาคุณภาพมาตรฐาน การตลาด และการบัญชีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของระบบบ่มเพาะผู้ประกอบการและสถาบันเฉพาะทางต่าง ๆ ให้สามารถเป็นกลไกหลักที่เข้มแข็งในการร่วมมือกับสถาบันการศึกษา เพื่อพัฒนาและบ่มเพาะศักยภาพผู้ประกอบการในการสร้างมูลค่าเพิ่มของผลิตภัณฑ์

● นโยบายเร่งด่วน :

๑) มาตรการเศรษฐกิจเพื่อรองรับความผันผวนของเศรษฐกิจโลกโดยเร่งกระบวนการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ปรับปรุงประสิทธิภาพการใช้จ่ายงบประมาณ เพื่อให้มีเม็ดเงินเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจโดยเร็ว จัดเตรียมมาตรการรองรับการกีดกันทางการค้าและมาตรการสนับสนุนเพื่อเพิ่มช่องทางการส่งออกให้ผู้ส่งออกที่ได้รับผลกระทบจากมาตรการกีดกันทางการค้า ปรับปรุงทิศทางการส่งออกไปยังตลาดอื่นโดยเร็ว ขยายความร่วมมือทางการค้าและเศรษฐกิจกับประเทศที่มีศักยภาพ และส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในประเทศ ทั้งในส่วนในเมืองหลัก เมืองรอง และการท่องเที่ยวชุมชนเพื่อกระจายรายได้ในรูปแบบเศรษฐกิจแบ่งปัน เพื่อสร้างรายได้และกระตุ้นเศรษฐกิจภายในประเทศในช่วงที่มีข้อจำกัดด้านการส่งออก และส่งเสริมผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม

๒) การวางรากฐานระบบเศรษฐกิจของประเทศสู่อนาคต โดยต่อยอดอุตสาหกรรมเป้าหมายและวางรากฐานการพัฒนาภายใต้แนวคิดเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว ดึงดูดการลงทุนของภาคเอกชนในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก เขตเศรษฐกิจพิเศษ เมืองอัจฉริยะ และการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานที่ทันสมัย รวมทั้งวางรากฐานการพัฒนาเทคโนโลยีสื่อสารไร้สายในระบบ ๕G ควบคู่ไปกับการพัฒนาทักษะของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม และชุมชน ในการเข้าถึงตลาดในประเทศและตลาดโลกผ่านแพลตฟอร์มพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์และการใช้ประโยชน์ของเทคโนโลยีสื่อสารสมัยใหม่ในการให้บริการสาธารณสุขและการศึกษาทางไกล การสร้าง

ผู้ประกอบการอัจฉริยะทั้งในส่วนผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม เกษตรกร รวมถึงผู้ประกอบการยุคใหม่ พร้อมทั้งส่งเสริมการใช้ปัญญาประดิษฐ์เพื่อเป็นฐานในการขับเคลื่อนประเทศด้วยปัญญาประดิษฐ์ในอนาคต

๓) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชน โดยมุ่งสู่ความเป็นรัฐบาลดิจิทัลที่โปร่งใสตรวจสอบได้พัฒนาระบบจัดเก็บและเปิดเผยข้อมูลของภาครัฐ ปรับปรุงระบบการอนุมัติและอนุญาตของทางราชการที่สำคัญให้เป็นระบบดิจิทัลทั้งบุคคลและนิติบุคคลเพื่อลดการใช้ดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่รัฐ ลดภาระค่าใช้จ่ายของประชาชน ลดขั้นตอนที่ยุ่งยากเกินความจำเป็นลดข้อจำกัดด้านกฎหมายที่เป็นปัญหาอุปสรรคต่อการทำธุรกิจและการดำรงชีวิตของประชาชนแก้ไขกฎหมายที่ไม่เป็นธรรม ล้าสมัย และเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศ ผ่านการทดลองใช้มาตรการด้านกฎระเบียบต่าง ๆ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้และขับเคลื่อนการให้บริการในทิศทางที่ตรงกับความต้องการของประชาชนและภาครัฐกิจ

๒.๓ แผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง

- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ๔.๐ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต โดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปอาหารพ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๗๙ โดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ โดยกรมโรงงานอุตสาหกรรมกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านดิจิทัลของกระทรวงอุตสาหกรรมพ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕ โดยสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ของกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การพัฒนาสมรรถนะองค์กรเพื่อให้บริการอย่างมีคุณภาพ
- แผนปฏิบัติราชการระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕) ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๕ ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

ส่วนที่ ๓ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดหนองคาย

ระยะ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)

การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ ให้ความสำคัญกับการจัดทำแผนในทุกระดับ ซึ่งกระทรวงอุตสาหกรรมได้ตอบสนองนโยบายและให้ความสำคัญกับการจัดทำแผนในทุกระดับโดยจัดสรรงบประมาณให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองคาย จำนวน ๓๐,๐๐๐ บาท (สามหมื่นบาทถ้วน) เพื่อให้ดำเนินการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัดให้สอดคล้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาของภาครัฐที่เกี่ยวข้อง และสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปในเชิงพื้นที่แผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดหนองคายที่มีประสิทธิภาพ ย่อมสามารถตอบสนองความต้องการความคาดหวังของผู้ประกอบการและประชาชนในพื้นที่ได้ดีซึ่งเป็นเครื่องมือที่สำคัญและเป็นกลไกในการขับเคลื่อนการพัฒนาจังหวัด ขับเคลื่อนเศรษฐกิจให้หลุดพ้นจากความยากจนต่อไป

๓.๑ การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดหนองคาย ระยะ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)

๓.๑.๑ ข้อมูลสภาพทั่วไปของจังหวัด

๑) ประวัติความเป็นมา

จังหวัดหนองคาย มีประวัติความเป็นมายาวนานประมาณ ๒๐๐ ปีเศษ โดยในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ ๓) เจ้าอนุวงศ์ยกยัตริย์ผู้ครองนครเวียงจันทน์ ได้ตั้งตัวเป็นกบฏ ยกกองทัพผ่านหัวเมืองรายทางมาจนถึงนครราชสีมาทางกรุงเทพฯ ได้โปรดให้เจ้าพระยาราชสุภาวดี (สิงห์ สิงหเสนี) เป็นแม่ทัพมาปราบโดยมีท้าวสุวอธรรมา (บุญมา) ยกกองทัพมาจากเมืองยโสธร และพระยาเชียงสา มาช่วยเป็นกำลังสำคัญ ในที่สุดสามารถจับตัวเจ้าอนุวงศ์ไปกรุงเทพฯจนสำเร็จและได้พระราชทานบำเหน็จ ถวายรางวัลถึง ๒๑ เมษายน พ.ศ.๒๓๗๑ พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว(รัชกาลที่ ๓) โปรดเกล้าฯ ให้ท้าวสุวอธรรมา(บุญมา) เป็นพระปทุมเทวาภิบาล ดำรงตำแหน่งเจ้าเมืองหนองคายคนแรก และให้เมืองเวียงจันทน์ขึ้นตรงต่อเมืองหนองคาย

ในปี พ.ศ.๒๔๓๔ ภายหลังกบฏฮ่อ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ ๕) ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สมเด็จพระเจ้าน้องยาเธอประจักษ์ศิลปาคม เป็นข้าหลวงใหญ่ต่างพระองค์สำเร็จราชการมณฑลลาวพวน ตั้งที่ทำการมณฑลอยู่ที่เมืองหนองคาย ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๔๓๖ ไทยเสียดินแดน ผังซ้ายของแม่น้ำโขงให้แก่ฝรั่งเศส และได้ระบุในสัญญาว่าห้ามมิให้ไทยตั้งหรือนำกองทัพบกทหารอยู่ในเขต ๒๕ กิโลเมตร จากชายแดน กรมหลวงประจักษ์ศิลปาคมจึงทรงย้ายที่ทำการมณฑลฯ ไปอยู่บริเวณบ้านเดื่อหมากแข้ง และตั้งเป็นมณฑลอุดรธานี ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๔๕๗ รัชสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ ๖) ได้โปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติปกครองพื้นที่ขึ้นโดยให้ยกเลิกระบอบเจ้าปกครองทั่วประเทศ ในวันที่ ๑ เมษายน พ.ศ.๒๔๕๘ กระทรวงมหาดไทยจึงได้มีคำสั่งสถาปนาเมืองข้าหลวงปกครอง ซึ่งต่อมาเรียกว่าผู้ว่าราชการจังหวัด และในปี พ.ศ. ๒๔๗๖ ได้มีการจัดระเบียบบริหารราชการส่วนภูมิภาคเป็นจังหวัดและอำเภอ

ในปี พ.ศ.๒๕๕๔ รัชสมัยพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช (รัชกาลที่ ๙) ได้มีพระราชบัญญัติตั้งจังหวัดบึงกาฬ พ.ศ.๒๕๕๔ (ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๔) มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๔ โดยให้แยกอำเภอบึงกาฬ อำเภอปากคาด อำเภอโซ่พิสัย อำเภอพรเจริญ อำเภอเซกา อำเภอบึงโขงหลง อำเภอศรีวิไล และอำเภอนุ่งคล้า ออกจากจังหวัดหนองคายและตั้งเป็นจังหวัดบึงกาฬ

๒) ลักษณะทางกายภาพ

๒.๑ ที่ตั้งและอาณาเขต

จังหวัดหนองคาย มีเนื้อที่ประมาณ ๓,๐๒๖.๕๓ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๑,๘๙๓,๗๒๖ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๐.๕๙ ของพื้นที่ทั้งประเทศลักษณะเป็นรูปยาวเรียงทอดไปตามลำน้ำโขง ซึ่งเป็นเส้นกั้นเขตแดนกับประเทศลาว มีความยาวทั้งสิ้น ๑๙๕ กิโลเมตร ความกว้างของพื้นที่ที่ทอดขนานไปตาม ลำน้ำโขงโดยเฉลี่ย ๒๐ - ๒๕ กิโลเมตร ห่างจากกรุงเทพมหานครตามทางหลวงแผ่นดินสาย ๒ (มิตรภาพ) ประมาณ ๖๑๕ กิโลเมตร และมีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียงดังนี้

- *ทิศเหนือ ติดต่อกับกำแพงนครเวียงจันทน์ เขตเมืองหลวงของประเทศลาว โดยมีแม่น้ำโขงเป็นแนวพรมแดน
- * ทิศตะวันออก ติดต่อกับอำเภอปากคาด และอำเภอโซ่พิสัย จังหวัดบึงกาฬ
- * ทิศใต้ ติดต่อกับอำเภอบ้านม่วง จังหวัดสกลนคร อำเภอเพ็ญ อำเภอสร้างคอม อำเภอบ้านดุง อำเภอนายูง และอำเภอบ้านผือ จังหวัดอุดรธานี
- * ทิศตะวันตก ติดต่อกับอำเภอปากชม จังหวัดเลย

(ที่มา : การปกครองจังหวัดหนองคาย)

๒.๒ ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะอากาศโดยทั่วไปของจังหวัดหนองคาย จัดอยู่ในจำพวกฝนแล้งร้อนและแห้งแล้ง (ธ.ค. - ม.ค.) ในฤดูมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ อุณหภูมิจะเริ่มลดในเดือนพฤศจิกายนและต่ำสุดในช่วงเดือนธันวาคมถึงมกราคม ในช่วงเดือนมีนาคมถึงพฤษภาคม เป็นช่วงเปลี่ยนฤดู อุณหภูมิจะสูงขึ้นอย่างรวดเร็วในเดือนมีนาคม และร้อนจัดในเดือนเมษายน ในฤดูมรสุมตะวันออกเฉียงใต้ (มิ.ย.- ก.ค.) อุณหภูมิโดยทั่วไปจะลดลง และในเดือนตุลาคมอุณหภูมิจะเริ่มลดลงจนอากาศหนาวเย็น อุณหภูมิต่ำสุดรายปีอยู่ที่ ๙.๕๐ องศาเซลเซียส อุณหภูมิสูงสุดรายปีอยู่ที่ ๔๐.๖๐ องศาเซลเซียสเฉลี่ยรายปีอยู่ที่ ๒๖.๔๖ องศาเซลเซียส ปริมาณน้ำฝนทั้งปีอยู่ที่ ๑,๘๔๓.๖ มิลลิเมตรต่อปี

๓) ข้อมูลการปกครอง/ประชากร

จังหวัดหนองคาย มีพื้นที่ทั้งหมด ๓,๐๒๖.๕๓ ตารางกิโลเมตร แบ่งการปกครองเป็น ๙ อำเภอ ๖๒ ตำบล ๖๗๘ หมู่บ้าน มีองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวนทั้งสิ้น ๖๘ แห่ง ซึ่งประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ แห่ง, เทศบาลเมือง ๒ แห่ง, เทศบาลตำบล ๑๗ แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล ๔๘ แห่ง

จำนวนประชากร ณ เดือนธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๔ พบว่าจังหวัดหนองคายมีประชากรรวมทั้งสิ้น ๕๑๖,๘๔๓ คน เป็นชาย ๒๕๖,๒๖๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๙.๕๘ เป็นหญิง ๒๖๐,๕๗๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๔๑ อำเภอที่มีจำนวนประชากรมากที่สุด คือ อำเภอเมืองหนองคาย จำนวน ๑๕๐,๑๐๓ คน และอำเภอที่มีจำนวนประชากรน้อยที่สุด คือ อำเภอโพธิ์ตากจำนวน ๑๕,๒๔๖ คน

ตารางแสดงข้อมูลประชากรของจังหวัดหนองคาย และความหนาแน่นต่อพื้นที่

อำเภอ	จำนวนประชากร			จำนวน ครัวเรือน	หมู่ บ้าน	ตำบล	พื้นที่ ตร.กม.	เทศบาล		อบต.
	ชาย	หญิง	รวม					เมือง	ตำบล	
๑. เมือง หนองคาย	๗๓,๘๙๗	๗๖,๒๐๖	๑๕๐,๑๐๓	๒๔,๕๘๐	๑๔๗	๑๒	๖๐๗.๔๕๖	๑	๘	๗
๒. ท่าบ่อ	๔๐,๓๖๕	๔๑,๙๑๗	๘๒,๒๘๒	๑๘,๗๓๕	๙๐	๑๐	๓๕๕.๓๑๓	๑	๓	๘
๓. โพนพิสัย	๔๘,๘๗๓	๔๙,๓๘๕	๙๘,๒๕๘	๓๑,๙๓๔	๑๕๙	๑๑	๖๔๒.๗๓๙	-	๒	๑๐
๔. ศรีเชียงใหม่	๑๔,๗๒๕	๑๕,๑๑๖	๒๙,๘๔๑	๗,๔๔๙	๔๓	๔	๑๙๗.๙๖๑	-	๒	๓
๕. สังคม	๑๒,๙๓๔	๑๒,๖๙๙	๒๕,๖๓๓	๗,๒๗๔	๓๖	๕	๔๔๙.๗๒๔	-	๑	๕
๖. สระใคร	๑๓,๓๕๕	๑๓,๒๑๐	๒๖,๕๖๕	๘,๔๒๗	๔๑	๓	๒๑๐.๙๐๒	-	-	๓
๗. เฝ้าไร่	๒๕,๔๐๖	๒๕,๔๕๒	๕๐,๘๕๘	๑๑,๕๑๔	๗๓	๕	๒๕๕.๙๐๐	-	๑	๔
๘. รัตนวาปี	๑๙,๐๘๔	๑๘,๙๗๓	๓๘,๐๕๗	๑๓,๑๑๘	๖๒	๕	๒๐๔.๐๐๗	-	-	๕
๙. โพนธาด	๗,๖๒๙	๗,๖๑๗	๑๕,๒๔๖	๕,๑๕๘	๒๗	๓	๑๐๒.๕๓๒	-	-	๓
รวม	๒๕๖,๒๖๘	๒๖๐,๕๗๕	๕๑๖,๘๔๓	๒๔๐,๖๓๒	๖๗๘	๖๒	๓,๐๒๖.๕๓	๒	๑๗	๔๘

ที่มา :ระบบสถิติทางการทะเบียน (ข้อมูล ณ เดือน ธันวาคม๒๕๖๔)

๔) ข้อมูลโครงสร้างพื้นฐาน

๔.๑ การไฟฟ้า

โรงไฟฟ้าในจังหวัดหนองคาย มีจำนวน ๔ สถานี กำลังผลิตรวม ๒๕๐ เมกะวัตต์ ประกอบด้วย

๑. สถานีไฟฟ้าอำเภอเมืองหนองคาย	จำนวน ๒ โรง
๓. สถานีไฟฟ้าอำเภอโพนพิสัย	จำนวน ๓ โรง
๔. สถานีไฟฟ้าอำเภอศรีเชียงใหม่	จำนวน ๑ โรง
นอกจากนี้ยังมีโรงงานพลังงานทดแทน	จำนวน ๗ โรง กำลังผลิตรวม ๒๓.๗ เมกะวัตต์ ประกอบด้วย
๑. โรงงานไฟฟ้าชีวมวล	จำนวน ๑ โรง
๒. โรงไฟฟ้าเชื้อเพลิงจากขยะ	จำนวน ๑ โรง
๒. โซลาร์ฟาร์ม	จำนวน ๕ โรง

(ที่มา: สำนักงานพลังงานจังหวัดหนองคาย)

๔.๒ การประปา

จังหวัดหนองคาย มีกำลังผลิตน้ำประปาในจังหวัดทั้งสิ้น จำนวน ๙,๑๘๘,๐๐๐ ลบ.ม. ต่อปี มีผู้ใช้น้ำประปาทั้งสิ้น ๒๑,๓๐๘ รายซึ่งมีความต้องการใช้น้ำประปา ๔๘๐,๐๐๐ ลบ.ม./เดือน โดยแหล่งน้ำดิบของการประปาจังหวัดหนองคายอยู่ในลุ่มแม่น้ำโขง ปริมาณน้ำที่จ่ายเพื่อสาธารณสุขประโยชน์และรั่วไหล เฉลี่ยต่อเดือนที่ ๒๓.๗% ลบ.ม. ของปริมาณน้ำที่ผลิต

(ที่มา : การประปาส่วนภูมิภาคหนองคาย)

แหล่งน้ำ จังหวัดหนองคายมีลุ่มน้ำสำคัญที่ประชาชนใช้ในการอุปโภค/บริโภค ด้านการเกษตร การประมง ปศุสัตว์ และอื่นๆ ดังนี้

ลุ่มน้ำโขง มีลุ่มน้ำย่อยอีก ๕ แห่ง ประกอบด้วย

- ห้วยน้ำโสม พื้นที่ลุ่มน้ำ ๘๐.๗๓๒ ตารางกิโลเมตร ปริมาณน้ำ ๓๓.๑๐ ล้านลูกบาศก์เมตร
- พื้นที่ที่ได้รับประโยชน์ในเขตอำเภอสังคม รวม ๕๐,๔๕๐ ไร่
- ห้วยโหม่ง พื้นที่ลุ่มน้ำ ๔๖๐.๙๓๕ ตารางกิโลเมตร ปริมาณน้ำ ๒๐๕.๘๓ ล้านลูกบาศก์เมตร

พื้นที่ที่ได้รับประโยชน์ในเขตอำเภอบำบอง โพธิ์ตาก และศรีเชียงใหม่ รวม ๒๕๗,๐๐๐ ไร่

- ห้วยคุก-บังพวน พื้นที่ลุ่มน้ำ ๔๒๐.๑๙๒ ตารางกิโลเมตร ปริมาณน้ำ ๒๐๓.๑๗ ล้านลูกบาศก์เมตร

พื้นที่ที่ได้รับประโยชน์ในเขตอำเภอบำบอง และเมืองหนองคาย รวม ๒๖๐,๐๐๐ ไร่

- ห้วยน้ำฮวย๖ พื้นที่ลุ่มน้ำ ๓๙๑.๐๐๐ ตารางกิโลเมตร ปริมาณน้ำ ๑๖๔.๗๙ ล้านลูกบาศก์เมตร

พื้นที่ที่ได้รับประโยชน์ในเขตอำเภอสังคม รวม ๒๔๐,๐๐๐ ไร่

- ห้วยน้ำสวาย๖ พื้นที่ลุ่มน้ำ ๓๗๙.๒๐๐ ตารางกิโลเมตร ปริมาณน้ำ ๑๘๔.๕๕ ล้านลูกบาศก์เมตร

พื้นที่ที่ได้รับประโยชน์ในเขตอำเภอสังคม รวม ๒๔๕,๐๐๐ ไร่

ลุ่มน้ำสงคราม มีลุ่มน้ำย่อย คือ ลุ่มน้ำคำมิต, กระทบและโค่น พื้นที่ลุ่มน้ำ ๗๓๓.๘๓๓ ตารางกิโลเมตร ปริมาณน้ำ ๔๙๗.๗๐ ล้านลูกบาศก์เมตร พื้นที่ที่ได้รับประโยชน์ในเขตอำเภอเฝ้าไร่ และโพธิ์ชัย รวม ๔๖๑,๐๐๐ ไร่

(ที่มา : ชลประทานหนองคาย)

๕) การคมนาคม

จังหวัดหนองคายตั้งอยู่บนถนนมิตรภาพหรือทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒ เริ่มต้น จากเขตอำเภอสระใคร (ติดต่อเขตอำเภอเพ็ญ จังหวัดอุดรธานี) สิ้นสุด ณ สะพานมิตรภาพไทย - ลาว แห่งที่ ๑ (หนองคาย - เวียงจันทน์) ระยะทางประมาณ ๒๔ กม. โดยเส้นทางนี้สามารถเดินทางผ่านสะพานมิตรภาพไทย - ลาว แห่งที่ ๑ เชื่อมไปยังสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว สาธารณรัฐประชาชนจีน (ตอนใต้) และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามได้ โดยทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒ ข้อมูลตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๙ - พ.ศ. ๒๕๖๑ มีปริมาณการจราจรหนาแน่นขึ้นทุกปีสะท้อนให้เห็นว่า การค้า การลงทุนของจังหวัดหนองคายเติบโตอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ยังมีทางหลวงแผ่นดินสายหลักที่มีความสำคัญอีก ๕ สายทาง ที่แยกออกจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒ และสามารถเชื่อมโยงไปยังภูมิภาคต่าง ๆ ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศไทย ประกอบด้วย

(๑) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๑ เริ่มต้นจากเทศบาลตำบลหนองสองห้อง ผ่านอำเภอบำบอง อำเภอศรีเชียงใหม่ และอำเภอสังคม สิ้นสุดเขตด้านทิศตะวันตก (ติดต่อเขตแดนอำเภอปากชม จังหวัดเลย) ระยะทางประมาณ ๑๑๒ กม.

(๒) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๒ จากสี่แยกพญานาคอำเภอเมืองหนองคายถึงสิ้นสุดเขตแดนจังหวัดหนองคายฝั่งทิศตะวันออก ณ อำเภอรัตนวาปี (ติดต่อเขตแดนอำเภอปากคาด) เชื่อมต่อกับจังหวัดบึงกาฬ ระยะทางประมาณ ๘๗ กม.

(๓) ทางหลวงหมายเลข ๒๓๓ จากแยก By Pass มหาวิทยาลัยขอนแก่น วิทยาเขตหนองคายถึงตัวเมืองหนองคาย (สี่แยกพญานาค) ระยะทาง ๗.๓๑ กม. ได้ดำเนินการพัฒนาและปรับปรุงภูมิทัศน์ ณ บริเวณศาลากลางจังหวัด ทำให้การจราจรบริเวณมีความคล่องตัวมากขึ้น ซึ่งทางหลวงนี้เชื่อมระหว่างประเทศ คือ ไทย - ลาว - เวียดนาม ผ่านจังหวัดบึงกาฬ จึงเป็นเส้นทางรับรองการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจ การค้าการลงทุน และการขนส่งในอนาคต

(๔) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๔๒ เริ่มต้นจากสามแยกรวมศิลป์ไปตามทาง หนองคาย - หนองบัว - บำบอง ซึ่งเป็นทางเลียบบแม่น้ำโขงไปเชื่อมต่อกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๑ ที่อำเภอสังคม ระยะทางประมาณ ๒๗ กม.

(๕) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๔๓ เริ่มต้นสี่แยกพญานาค (จุดเชื่อมต่อทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๒ และ ๒๓๓) ไปทางทิศตะวันตกบรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒ ณ บริเวณสามแยกด่านสะพานมิตรภาพไทย - ลาว ระยะทาง ๒.๕ กม.

ระยะทางการเดินทางจากอำเภอเมืองหนองคายถึงอำเภอต่าง ๆ ของจังหวัด

อำเภอเมืองหนองคาย-อำเภอบ้านแพง	๒๙	กิโลเมตร
อำเภอเมืองหนองคาย-อำเภอศรีบุญเรือง	๓๔	กิโลเมตร
อำเภอเมืองหนองคาย-อำเภอโพนพิสัย	๔๕	กิโลเมตร
อำเภอเมืองหนองคาย-อำเภอศรีเชียงใหม่	๔๕	กิโลเมตร
อำเภอเมืองหนองคาย-อำเภอโพนพิสัย	๖๑	กิโลเมตร
อำเภอเมืองหนองคาย-อำเภอนันทบุรี	๖๑	กิโลเมตร
อำเภอเมืองหนองคาย-อำเภอโพนพิสัย	๗๒	กิโลเมตร
อำเภอเมืองหนองคาย-อำเภอสังคม	๘๒	กิโลเมตร

ที่มา: แขวงทางหลวงหนองคาย

๖) ข้อมูลเศรษฐกิจ

ประชาชนโดยส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพทางการเกษตรกร โดยใช้ประโยชน์ที่ดินส่วนใหญ่เพื่อการเกษตร คิดเป็นร้อยละ ๕๗.๒๙ ของพื้นที่จังหวัด (๒,๖๒๕,๔๔๑ ไร่) ซึ่งพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว (นาปี) และยางพารา นอกจากนั้น ยังมีการเลี้ยงปศุสัตว์ โดยปศุสัตว์ที่สร้างมูลค่าผลผลิตมากที่สุด ได้แก่ ไก่ไข่ สุกร โคพื้นเมือง เป็นไข่ ไก่เนื้อ กระบือ เป็ดเนื้อ และโคพันธุ์ ส่วนด้านการประมงมีการเลี้ยงสัตว์น้ำในบ่อดิน บ่อซีเมนต์ กระชัง การจับสัตว์น้ำในแหล่งธรรมชาติ การจับสัตว์น้ำในแม่น้ำโขง และการจับสัตว์น้ำแหล่งอื่น ๆ ทางด้านอุตสาหกรรมที่สำคัญของจังหวัดหนองคาย ได้แก่ โรงสีข้าว อุตสาหกรรมยางพารา และอุตสาหกรรมแปรรูปไม้ นอกจากนี้ยังมีอุตสาหกรรมอื่น ๆ ได้แก่ อัดเศษโลหะ อัดเศษกระดาษและบดย่อยพลาสติก ซ่อมรถยนต์ น้ำแข็ง ห้องเย็น ทำวงกบประตูหน้าต่าง และเครื่องเรือนเครื่องใช้จากไม้ และอนาคตจังหวัดหนองคายยังได้ถูกให้พัฒนาเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษระยะที่ ๒ ซึ่งส่งผลทำให้ภาคอุตสาหกรรมนั้นเจริญเติบโตมากขึ้น

๖.๑ ด้านเศรษฐกิจ

โครงสร้างทางเศรษฐกิจของจังหวัดหนองคายขึ้นอยู่กับสาขาการผลิตสำคัญ คือ

(๑) ภาคการเกษตร	มีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ ๒๑.๔๓
(๒) ภาคอุตสาหกรรม	มีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ ๑๗.๕๗
(๓) ภาคการศึกษา	มีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ ๑๕.๑๕
(๔) ภาคการขนส่งและการขายปลีก	มีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ ๑๑.๗๘
(๕) ตัวกลางทางการเงิน	มีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ ๗.๖๗
(๖) สาขาอื่นๆ	มีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ ๒๖.๑๘

ภาวะเศรษฐกิจการคลังจังหวัดหนองคาย ปี๒๕๖๔ ขยายตัวร้อยละ๑.๖๐ เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมาที่หดตัว ร้อยละ -๒.๐๒ มีปัจจัยสนับสนุนจากด้านอุปสงค์ขยายตัว จากการบริโภคภาคเอกชน การใช้จ่ายภาครัฐในขณะที่ยานยนต์หดตัว จากการบริโภคหดตัว ส่วนภาคเกษตรกรรมและภาคอุตสาหกรรมขยายตัว ปัจจัยสนับสนุนหลักเกิดจากภาครัฐเร่งรัดการเบิกจ่ายในจังหวัดเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ สำหรับเศรษฐกิจจังหวัดหนองคาย ปี ๒๕๖๕ คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ ๖.๓๐ เนื่องจากจังหวัดมีโอกาสทางเศรษฐกิจจากการเปิดการเดินทางรถไฟระหว่างสาธารณรัฐประชาชนจีน และสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจและการค้าชายแดน

ด้านการผลิต (อุปทาน) หดตัวร้อยละ -๒.๐๔ โดยมีปัจจัยภาคบริการที่ลดลงมาจากจำนวนผู้เยี่ยมเยียนนักท่องเที่ยว รายได้จากการท่องเที่ยวและยอดภาษีขายส่งขายปลีกที่ลดลง ส่วนภาคเกษตรกรรมขยายตัวร้อยละ ๔.๒๔ จากปริมาณผลผลิตที่ออกสู่ตลาด ได้แก่ ข้าว ยางพารา สุกร และโค เนื่องจากราคาสูง และความ

ต้องการการบริโภคที่เพิ่มขึ้น และภาคอุตสาหกรรมขยายตัวร้อยละ ๑.๓๐ มาจากปริมาณการใช้ไฟฟ้า ภาคอุตสาหกรรมและภาคีสรรพสามิตที่เพิ่มขึ้น

ด้านการใช้จ่าย (อุปสงค์) ขยายตัวร้อยละ ๑๒.๑๐ โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากการค้าชายแดน ขยายตัวร้อยละ ๓๒.๓๖ จากการส่งออกสินค้าชายแดนเพิ่มขึ้น การบริโภคภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ ๒.๗๕ มาจากปริมาณการจำหน่ายน้ำประปา การใช้ไฟฟ้า และมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐที่เพิ่มขึ้น การใช้จ่ายภาครัฐขยายตัวร้อยละ ๙.๘๘ จากการเร่งรัดเบิกจ่ายและการใช้จ่ายเงินกู้ตาม พ.ร.ก.กู้เงินโควิด-๑๙ เพิ่มขึ้น ส่วนภาคการลงทุนภาคเอกชนหดตัวร้อยละ ๔.๓๘ มาจากจำนวนรถยนต์เพื่อการพาณิชย์จดทะเบียนใหม่ลดลง

ด้านเสถียรภาพเศรษฐกิจภายในจังหวัดหนองคาย อัตราเงินเฟ้อทั่วไปในปี ๒๕๖๔ อยู่ที่ ๐.๐๓ ต่อปี สำหรับการจ้างงานลดลงร้อยละ ๐.๐๒ เนื่องจากสถานการณ์ของโรคระบาดไวรัสโควิด-๑๙

จังหวัดหนองคาย มีอำเภอตั้งอยู่ตามแนวชายแดน รวม ๖ อำเภอ คือ อำเภอเมืองหนองคาย อำเภอท่าบ่อ อำเภอศรีเชียงใหม่ อำเภอสว่าง อำเภอโพนพิสัย และอำเภอรัตนวาปี โดยมีจุดผ่านแดนและจุดผ่อนปรนการค้า ดังต่อไปนี้

(๑) จุดผ่านแดนและจุดตรวจคนเข้าเมือง

ตามประกาศกรมศุลกากร ที่ ๒๑/๒๕๖๑ ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๑ ได้กำหนดช่วงเวลาขนส่งของเข้ามาในหรือออกไปนอกราชอาณาจักรผ่านด่านพรมแดน ๓ แห่ง ดังนี้

- ด่านพรมแดนสะพานมิตรภาพไทย-ลาว แห่งที่ ๑ บ้านเหล่าจอมมณี ตำบลมีชัย อำเภอเมืองหนองคายกับด่านสากลบ้านดงพูน เมืองหาดทรายฟอง นครหลวงเวียงจันทน์ เปิดให้บริการทุกวัน เวลา ๐๖.๐๐ – ๒๒.๐๐ น. การคมนาคมทางบกข้ามสะพานมิตรภาพไทย - ลาวแห่งที่ ๑ โดยรถยนต์ และรถไฟโดยเปิดใช้อย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ ๒๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๗

- ด่านพรมแดนท่าเรือหนองคาย ตำบลในเมือง อำเภอเมืองหนองคายกับด่านสากล ท่าเดื่อ เมืองหาดทรายฟอง นครหลวงเวียงจันทน์ เปิดให้บริการทุกวัน เวลา ๐๘.๐๐ - ๑๘.๐๐ น. การคมนาคมทางน้ำเรือหางยาว และเรือโดยสาร โดยเปิดใช้อย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ ๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๗

- ด่านตรวจคนเข้าเมือง ณ สถานีรถไฟหนองคาย อำเภอเมืองหนองคายเปิดทำการทุกวันเดินทางวันละ ๒ เที่ยว เปิดใช้เป็นทางการเมื่อวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๒ (ใช้เวลาเดินทาง ๑๕ นาที)

เที่ยวที่ ๑	ออกจากสถานีหนองคาย	เวลา ๐๙.๐๐ น.
	กลับจากสถานีท่านาแล้งสป.ลาว	เวลา ๑๑.๑๕ น.
เที่ยวที่ ๒	ออกจากสถานีหนองคาย	เวลา ๑๔.๔๕ น.
	กลับจากสถานีท่านาแล้งสป.ลาว	เวลา ๑๗.๐๐ น.

(๒) จุดผ่อนปรนการค้า

จุดผ่อนปรนการค้า (Checkpoint for Border Trade) หมายถึง ช่องทางที่รัฐบาลไทยเปิดเพื่อช่วยเหลือประเทศเพื่อนบ้านในด้านมนุษยธรรม และส่งเสริมความสัมพันธ์ของประชาชนในระดับท้องถิ่นโดยการผ่อนปรนให้มีการค้าขายสินค้าอุปโภค – บริโภคที่จำเป็น ทั้งนี้ การพิจารณาการเปิดจุดผ่านแดน มอบหมายให้กระทรวงมหาดไทยพิจารณาความเหมาะสมในทางปฏิบัติ โดยจังหวัดจะเสนอขอเปิดจุดผ่อนปรนทางการค้าไปยังกระทรวงมหาดไทย เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยให้ความเห็นชอบ และมอบให้จังหวัดจัดทำประกาศเปิดจุดผ่อนปรนการค้า โดยจะกำหนดรายละเอียดต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับบริเวณจุดผ่อนปรนมาตรการการควบคุมดูแลการผ่านเข้า – ออก จุดผ่อนปรนของประชาชนจากประเทศเพื่อนบ้าน ตลอดจนสินค้าบางประเภทที่ไม่อนุญาตให้ค้าขาย ณ จุดผ่อนปรนการค้า ซึ่งจังหวัดหนองคายมีประกาศจุดผ่อนปรนการค้าให้เป็นช่องทางสำหรับประชาชนไทยและสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ได้ติดต่อซื้อขายสินค้า และแลกเปลี่ยนเรียนรู้วัฒนธรรม จำนวน ๔ แห่ง ในพื้นที่ ๔ อำเภอ ดังนี้

- จุดผ่อนปรนบ้านม่วง

หมู่ที่ ๒ ตำบลบ้านม่วง อำเภอสังขุม กับ ด้านประเพณีบ้านโคกแอ้ เมืองสังทอง นครหลวงเวียงจันทน์ เปิดทุกวันพุธ และวันเสาร์ เวลา ๐๖.๐๐ - ๑๘.๐๐ น. การคมนาคมทางน้ำ โดยเรือโดยสาร

- จุดผ่อนปรนบ้านหม้อ

หมู่ที่ ๘ ตำบลบ้านหม้อ อำเภอศรีเชียงใหม่ กับ ด้านประเพณีบ้านหนองดา เมืองสีโคตตะบองนครหลวงเวียงจันทน์ เปิดทุกวันอังคาร วันพฤหัสบดี และวันเสาร์ เวลา ๐๖.๐๐ - ๑๗.๐๐ น. การคมนาคมทางน้ำโดยเรือโดยสาร

- จุดผ่อนปรนบ้านจุมพล

หมู่ที่ ๑ ตำบลจุมพล อำเภอโพนพิสัย กับ ด้านประเพณีบ้านโดน เมืองปากงึม นครหลวงเวียงจันทน์ เปิดทุกวันอังคาร และวันเสาร์ เวลา ๐๘.๐๐ - ๑๖.๐๐ น. การคมนาคมทางน้ำโดยเรือโดยสาร

- จุดผ่อนปรนบ้านเปงจาน

หมู่ที่ ๘ ตำบลโพนแพง อำเภอรัตนาปี่ กับ ด้านประเพณีบ้านทวย เมืองท่าพระบาท แขวงบอลิคำไซ เปิดทุกวันพุธ วันศุกร์ และวันอาทิตย์ เวลา ๐๘.๐๐ - ๑๖.๓๐ น. การคมนาคมทางน้ำ โดยเรือโดยสาร

แสดงที่ตั้งจุดผ่านแดนถาวรและจุดผ่อนปรนเพื่อการค้า

จุดผ่านแดนถาวร/ จุดผ่อนปรน		จำนวน	เมืองเชื่อมต่อเส้นทางคมนาคม		การคมนาคม	วัน/เวลา เปิดทำการ
			สปป.ลาว	ประเทศไทย		
จุดผ่านแดนถาวร	สะพานมิตรภาพไทย-ลาว แห่งที่ ๑	๑	บ้านดงพูน เมืองหาดทรายฟอง นครหลวงเวียงจันทน์	อำเภอเมือง หนองคาย	ทางบกข้ามสะพาน มิตรภาพ ไทย-ลาว, รถยนต์,รถไฟ	ทุกวัน เวลา ๐๖.๐๐ - ๒๒.๐๐ น.
	ท่าเรือหนองคาย	๑	ท่าเรือ เมืองหาดทรายฟอง นครหลวงเวียงจันทน์	อำเภอเมือง หนองคาย	ทางน้ำ,เรือหางยาว , เรือโดยสาร	ทุกวัน เวลา ๐๘.๐๐ - ๑๘.๐๐ น.
จุดผ่อนปรนการค้า	อำเภอศรีเชียงใหม่	๑	บ้านหนองดา เมืองสีโคตตะบอง นครหลวงเวียงจันทน์	บ้านหม้อ ตำบล บ้านหม้อ อำเภอ ศรีเชียงใหม่	ทางน้ำ, เรือหางยาว, เรือโดยสาร	อังคาร , พฤหัสบดี,เสาร์ เวลา ๐๖.๐๐ - ๑๗.๐๐ น.
	อำเภอรัตนาปี่	๑	บ้านทวย เมืองท่าพระบาท แขวงบอลิคำไซ	บ้านเปงจาน ตำบลโพนแพง อำเภอรัตนาปี่	ทางน้ำ, เรือหางยาว , เรือโดยสาร	พุธ,ศุกร์,อาทิตย์ เวลา ๐๘.๐๐ - ๑๖.๓๐ น.
	อำเภอโพนพิสัย	๑	บ้านโคน เมืองปากงึม นครหลวงเวียงจันทน์	บ้านจุมพล ตำบลจุมพล อำเภอโพนพิสัย	ทางน้ำ, เรือหางยาว, เรือโดยสาร	อังคาร, เสาร์ เวลา ๐๘.๐๐ - ๑๖.๐๐ น.
	อำเภอสังขุม	๑	บ้านโคกแอ้ เมืองสังทอง นครหลวงเวียงจันทน์	บ้านม่วง ตำบลบ้านม่วง อำเภอสังขุม	ทางน้ำ, เรือหางยาว, เรือโดยสาร	พุธ,เสาร์ เวลา ๐๖.๐๐ - ๑๘.๐๐ น.

ที่มา : ด้านศุลกากรหนองคาย และตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดหนองคาย

จังหวัดหนองคายเป็นจังหวัดที่มีมูลค่าการค้าชายแดน ระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีมูลค่าสูงเป็นอันดับ ๑ และแนวโน้มก็ยังคงรักษาความเป็นอันดับที่ ๑ ในเรื่องของมูลค่าการค้าชายแดน ไทย-สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เนื่องจากจังหวัดหนองคายอยู่ตรงกันข้ามกับนครหลวงเวียงจันทน์ ซึ่งเป็นเมืองหลวงของ สปป.ลาว และเป็นโอกาสในการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งสามารถเชื่อมโยงไปถึงสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม และสาธารณรัฐประชาชนจีน (ตอนใต้) มูลค่าการค้าชายแดนของจังหวัดหนองคาย กับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวแสดงไว้ตามตารางดังต่อไปนี้

สถิติการค้าชายแดนไทย-สปป.ลาว ปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๔ (หน่วย : ล้านบาท)

รายการ	มูลค่า (ล้านบาท)		
	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
มูลค่าการค้ารวม	๑๙๗,๔๔๗	๑๘๙,๘๒๒	๒๑๔,๘๑๔
ส่งออก	๑๑๗,๘๙๑	๑๐๓,๖๐๘	๑๒๔,๗๖๙
นำเข้า	๗๙,๕๕๕	๘๖,๒๑๔	๙๐,๐๔๕
ดุลการค้า	๗,๓๓๗.๓๔	๑๒,๖๘๕	๓๔,๗๒๔

ที่มา : กองความร่วมมือการค้าและการลงทุน กรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์

๖.๒ ด้านเกษตรกรรม

ข้าวนับเป็นพืชเศรษฐกิจหลักของจังหวัดหนองคาย ที่สร้างรายได้ ให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมในภาคการเกษตรของจังหวัดมาอย่างยาวนาน สภาพการทำนาของจังหวัดหนองคาย มีทั้งอาศัยน้ำฝนและการใช้น้ำจากชลประทานรวมถึงคลองส่งน้ำจากสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้า ซึ่งในพื้นที่ชลประทานเข้าถึงสามารถทำนาได้ปีละ ๒ ครั้ง คือ นาปีและนาปรัง ซึ่งในปี ๒๕๖๓ จังหวัดหนองคาย มีพื้นที่ปลูกข้าว ทั้งสิ้น ๖๕๘,๖๔๘ ไร่ พันธุ์ข้าวที่ปลูกฤดูทำนาปี ข้าวเหนียวใช้พันธุ์ กข.๖ ข้าวแม่จัน ข้าวเจ้าใช้พันธุ์ กข.๑๕ ข้าวดอกมะลิ ๑๐๕ ไรซ์เบอร์รี่ ฤดูทำนาปรังข้าวเหนียวใช้พันธุ์ กข. ๑๐ กข.๑๒ ข้าวเจ้าใช้ ชัยนาท ๑ ปทุมธานี ๑ ปทุมธานี ๘๐

ข้อมูลข้าวนาปีจังหวัดหนองคาย ปี ๒๕๖๒/๖๓

ข้าวนาปี	เกษตรกร (ครัวเรือน)	พื้นที่ปลูก (ไร่)	พื้นที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)
ข้าวเหนียว	๔๔,๑๕๙	๔๓๖,๑๙๙	๓๖๙,๗๖๑	๑๓๐,๑๔๕	๓๕๒
ข้าวเจ้า	๑๗,๐๕๕	๑๒๙,๓๓๖	๑๕๘,๕๙๗	๕๕,๐๘๖	๓๔๙
รวม	๖๑,๒๑๔	๕๖๕,๕๓๕	๕๒๘,๓๕๘	๑๘๕,๒๓๑	๓๕๑

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดหนองคาย ณ วันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๖๓

ข้อมูลข้าวนาปรังจังหวัดหนองคาย ปี ๒๕๖๒/๖๓

ข้าวนาปี	เกษตรกร (ครัวเรือน)	พื้นที่ปลูก (ไร่)	พื้นที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)
ข้าวเหนียว	๘,๖๖๒	๙๒,๐๑๙	๙๐,๔๕๘	๔๗,๕๕๖	๕๒๕
ข้าวเจ้า	๖๑	๑,๐๙๔	๘๓๕	๓๔๕	๔๑๓
รวม	๘,๗๒๓	๙๓,๑๑๓	๙๑,๒๙๓	๔๗,๙๐๑	๕๒๕

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดหนองคาย ณ วันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๖๓

จากข้อมูลพบว่า จังหวัดหนองคายมีการปลูกข้าวเหนียวมากกว่าข้าวเจ้า คิดเป็นร้อยละ ๘๐ และร้อยละ ๒๐ ตามลำดับ โดยมีปริมาณผลผลิตรวมกันทั้งสิ้น ๒๓๓,๑๓๒ ตัน คิดเป็นมูลค่า ๒,๙๓๙.๕๕ ล้านบาทผลผลิตข้าวนาปี เฉลี่ย ๓๕๑กิโลกรัมต่อไร่ ผลผลิตนาปรัง เฉลี่ย๕๒๕กิโลกรัมต่อไร่ส่วนผลผลิตข้าวมารวมทั้งนาปีและนาปรัง เฉลี่ย ๓๗๖ กิโลกรัมต่อไร่โดยข้าวเหนียว เฉลี่ย ๓๘๖ กิโลกรัมต่อไร่ข้าวเจ้า ๓๔๘ กิโลกรัมต่อไร่

ปัญหาและอุปสรรค

- เกษตรกรขาดความเชื่อมั่นและขาดความรู้ด้านเทคโนโลยีในการผลิตข้าวสมัยใหม่ ที่ช่วยลดต้นทุนการผลิต และเพิ่มผลผลิตต่อไร่
- เกษตรกรขาดความรู้ในการปลูกข้าวปลอดภัย เพื่อให้ได้การรับรองตามมาตรฐานความปลอดภัยพืช GAP/อินทรีย์
- การปลูกข้าวมีต้นทุนการผลิตสูง รวมทั้งผลผลิตต่อไร่ยังต่ำเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยของประเทศ
- เกษตรกรขาดความรู้ด้านการบริหารจัดการผลผลิต และการเชื่อมโยงตลาด
- เกษตรกรขาดการรวมกลุ่มหรือสถาบันเกษตรกร เพื่อการแปรรูปผลผลิต ยกกระตือล้นค้าให้เป็นที่ยอมรับของตลาด ทั้งยังเป็นแนวทางการรวมกลุ่มเพื่อสร้างความเข้มแข็งทางธุรกิจที่พึ่งพาตนเองได้

แนวทางการดำเนินงาน

- ส่งเสริมการปลูกข้าวอินทรีย์ และการผลิตเมล็ดพันธุ์ในเขตพื้นที่อาศัยน้ำฝน
- เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ในพื้นที่ปลูกข้าวในเขตชลประทาน
- ส่งเสริมการปลูกข้าวปลอดภัยจากกลุ่มที่มีอยู่เดิม ขยายกลุ่มใหม่
- ส่งเสริมการปลูกข้าวระบบการส่งเสริมการเกษตรในรูปแบบแปลงใหญ่เน้นการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่
- ส่งเสริมการท่องเที่ยววิถีเกษตร
- ส่งเสริมอาชีพเสริมให้เกษตรกรด้านปศุสัตว์ การประมง

ยางพารานับเป็นพืชเศรษฐกิจหลักที่สำคัญของจังหวัดหนองคาย ที่สร้างรายได้ให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดในภาคการเกษตรเป็นลำดับที่ ๒ รองจากข้าวนาปีมีมูลค่า ๒,๖๘๑.๓๑ล้านบาท พันธุ์ยางที่ปลูก คือ RRIM ๖๐๐ และ RRIT๒๕๑ เนื่องจากให้ปริมาณน้ำยางมากดูแลง่ายและทนแล้งโดยใช้ระยะปลูก ๓x๗ เมตร มีจำนวนต้นยางประมาณ ๗๖ ต้นต่อไร่และใช้ปุ๋ยเคมีเป็นหลักซึ่งมีพื้นที่เฉลี่ยในการปลูกยางพาราครั้งแรก ๑๕.๒๕ ไร่ต่อครัวเรือนใช้ระบบการกรีดยาง ๒ วัน เว้น ๑ วัน โดยร้อยละ ๓๘.๘๐ ต้นยางจะเป็นโรคเปลือกแตกและโรคหน้ำยางแห้งเฉลี่ยประมาณ ๑๐ ต้นต่อไร่ทำให้เกษตรกร ได้รับผลผลิตลดลง

ข้อมูลพื้นที่ปลูกยางพาราจังหวัดหนองคาย ปี ๒๕๖๓

ลำดับ	อำเภอ	เกษตรกร (ราย)	พื้นที่ (ไร่)	พื้นที่ เปิดกรีด (ไร่)	ผลผลิตยางแห้ง(ตัน/ปี)	ผลผลิตยาง ก้อนถ้วย (ตัน/ปี)	มูลค่า(ล้านบาท)
๑	เมือง	๓๓๙	๓,๓๙๕	๓,๑๒๒	๕๓๓,๖๐๘.๔๐	๒๐,๔๒๙,๑๑๙	๒๐,๔๒๙,๑๑๙
๒	ท่าบ่อ	๖๘๐	๗,๓๔๓	๗,๐๒๗	๑,๓๐๕,๕๕๕.๔๐	๔๙,๙๘๗,๒๖๗	๔๙,๙๘๗,๒๖๗
๓	โพนพิสัย	๖,๐๔๘	๖๙,๗๓๗	๖๕,๕๐๔	๑๕,๐๑๓,๕๑๖.๔๐	๕๗๐,๕๑๓,๖๓๘	๕๗๐,๕๑๓,๖๓๘
๔	ศรีเชียงใหม่	๘๓๗	๑๓,๒๓๘	๑๒,๕๔๕	๒,๘๖๗,๗๘๗	๑๐๘,๙๗๕,๙๐๖	๑๐๘,๙๗๕,๙๐๖
๕	สังคม	๔,๙๔๗	๖๕,๘๕๒	๖๕,๙๕๒	๑๕,๔๘๘,๓๙๐.๔๐	๕๘๘,๕๕๕,๘๓๕	๕๘๘,๕๕๕,๘๓๕
๖	ศรีใคร	๒๗๔	๔,๑๓๔	๓,๘๘๒	๘๐๑,๒๔๔.๘๐	๓,๐๔๕,๓๐๒	๓,๐๔๕,๓๐๒
๗	เฝ้าไร่	๕,๖๙๑	๗๓,๙๓๓	๖๙,๗๖๖	๑๖,๐๗๘,๙๙๔.๔๐	๖๑๐,๙๙๐,๓๘๗	๖๑๐,๙๙๐,๓๘๗
๘	รัตนวาปี	๕,๓๕๔	๖๓,๙๖๘	๖๑,๒๓๓	๑๔,๐๔๐,๓๕๓.๖๐	๕๕๗,๓๖๕,๖๓๗	๖๕๗,๓๖๕,๖๓๗
๙	โพธิ์ตาก	๑,๓๖๒	๑๙,๕๐๙	๑๘,๕๖๒	๔๐๕๓,๙๔๐.๘๐	๑๕๔,๐๔๙,๗๕๐	๑๕๔,๐๔๙,๗๕๐
รวม		๒๕,๕๓๒	๓๒๗,๔๗๒	๓๐๗,๕๒๓	๗๐,๕๖๐,๙๙๐.๖๐	๒,๖๘๑,๓๑๗,๖๔๑	๒,๖๘๑,๓๑๗,๖๔๑

ที่มา : การยางแห่งประเทศไทยจังหวัดหนองคาย ข้อมูล ณ วันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๔

ปัญหาและอุปสรรค

- เกษตรกรมีรายได้ต่ำเนื่องจากสถานการณ์ราคายางพาราตกต่ำ
- เกษตรกรขาดเครื่องมือและอุปกรณ์ที่ทันสมัยเพื่อในการแปรรูปยางพาราเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้า
- เกษตรกรขาดความรู้ในการประกอบอาชีพเสริมเพื่อชดเชยรายได้ในช่วงที่ราคายางพาราตกต่ำ
- สถาบันเกษตรกรขาดการบริหารจัดการองค์กรที่เข้มแข็ง

แนวทางการดำเนินงาน

- ๑ การลดต้นทุนการผลิต
 - การใช้ปุ๋ยสั่งตัด และสารอินทรีย์
 - การใช้สารชีวภาพในการกำจัดวัชพืช
- ๒ การสร้างมูลค่าเพิ่ม
 - การแปรรูปน้ำยางสด เป็นผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ เช่น หมอนยางพารา
 - การทำยางเครป
 - การทำยางแผ่นรมควัน
 - การทำยางแผ่นดิบ
- ๓ ส่งเสริมอาชีพในสวนยาง เช่น การเลี้ยงแพะ การเลี้ยงไก่พื้นเมือง การเลี้ยงหมูหลุม การเลี้ยงกบ และอื่น ๆ
- ๔ การลดพื้นที่การปลูกยาง ในพื้นที่ยางถึงอายุโค่น โดยส่งเสริมเกษตรกรอื่นที่ให้ผลตอบแทนดีกว่า
 - เป้าหมายปีละ ๑,๐๐๐ ไร่
- ๕ การสร้างความเข้มแข็งและพัฒนาเกษตรกร/เกษตรกรให้เป็นผู้ประกอบการ
 - พัฒนากลุ่มเกษตรกร สถาบันเกษตรกร/เกษตรกรให้เป็นผู้ประกอบการ

กล้วยหอมทอง เป็นสินค้าเกษตรที่มีโอกาสสูงหรือสินค้าดาวรุ่ง โดยคณะกรรมการขับเคลื่อนนโยบายกระทรวงเกษตรและสหกรณ์แบบเบ็ดเสร็จจังหวัดหนองคาย ได้เลือกกล้วยหอมทองเป็นสินค้าเกษตรที่ควรส่งเสริมให้เกษตรกรมีการขยายพื้นที่ปลูกให้มากขึ้น พัฒนาระบบการผลิตให้ได้มาตรฐาน พัฒนาสถาบันเกษตรกรให้เกิดความเข้มแข็งและพัฒนาระบบการตลาดให้มีความยั่งยืน โดยเน้นการขายส่งออกตลาดต่างประเทศ เช่น ญี่ปุ่น จีน เป็นต้น

ปัญหาและอุปสรรค

- ปัญหาด้านโรคแมลงศัตรูพืช ทำให้ไม่สามารถปลูกในพื้นที่เดิมได้ และผลผลิตลดลง
- ขาดความรู้ในผลิตที่ปลอดภัยและได้มาตรฐาน GAP และเกษตรกรอินทรีย์

แนวทางการดำเนินงาน

- ส่งเสริมการปลูกกล้วยหอมทอง ในพื้นที่สูบน้ำด้วยไฟฟ้า พื้นที่ปลูกอำเภอเฝ้าไร่ พื้นที่ในเขตชลประทานจำนวน ๒,๐๐๐ ไร่
- ส่งเสริมการปลูกตามมาตรฐาน GAP/เกษตรกรอินทรีย์
- สนับสนุนเตาอบกล้วยพลังงานแสงอาทิตย์ เพื่อความสะดวกและปลอดภัยของผู้บริโภค
- พัฒนาเกษตรกร สถาบันเกษตรกร และเพิ่มช่องทางการตลาดรูปแบบบริษัทประชารัฐรักสามัคคี
- ประชาสัมพันธ์ให้เชื่อมโยงกับการท่องเที่ยว เช่น เทศกาลวันกล้วย อำเภอสังคม เปิดเป็นหมู่บ้านโฮมสเตย์

การเกษตรของจังหวัดหนองคาย ถือว่าเป็นภาคการผลิตที่สำคัญอย่างหนึ่ง และปัจจัยการผลิตที่สำคัญ คือน้ำ จังหวัดหนองคายนอกจากจะมีปริมาณน้ำฝนที่ค่อนข้างสูงแล้ว ยังมีแหล่งน้ำที่สำคัญ เพื่อการเพาะปลูกอีกมากมายดังตารางที่แสดงด้านล่าง

ตารางแสดงแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรของจังหวัดหนองคาย

อำเภอ	แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร
	แหล่งน้ำ
๑. เมืองหนองคาย	แม่น้ำโขง/หนองสองห้อง/หนองบัว/ห้วยวังฮู/หนองส้มฮอง/ห้วยบกหวาน/หนองหมื่น
๒. ท่าบ่อ	แม่น้ำโขง/ห้วยบังพวน/หนองอ้อและหนองถิ่นทิก/หนองโลเล/หนองเจ้าสำ/หนองสีนาค/หนองคืบ
๓. โพนพิสัย	แม่น้ำโขง/อ่างเก็บน้ำห้วยเปลงเจือก/หนองหลุมเอียน/อ่างเก็บน้ำห้วยโคลน/อ่างเก็บน้ำห้วยต่างคำ
๔. ศรีเชียงใหม่	แม่น้ำโขง/อ่างเก็บน้ำห้วยยางคำ/อ่างห้วยสีเสียด/อ่างห้วยหินลิวตอนล่าง/ อ่างเก็บน้ำห้วยหินลิวตอนบน
๕. สังคม	แม่น้ำโขง/ฝายน้ำล้นห้วยกอก/อ่างเก็บน้ำนาบอน/ฝายน้ำล้นห้วยโขงหลง/อ่างเก็บน้ำห้วย น้ำไพร
๖. สระใคร	โคกดินแดง/สระสาธารณะ/หนองใหญ่/หนองอ้อมแก้ว/หนองทุ่ม/หนองสระพัง
๗. ฝ้าไร่	หนองนอ บ้าน/ห้วยเตือ/ห้วยปู่ตา/ห้วยงูใหญ่/อ่างเก็บน้ำคำชี/อ่างเก็บน้ำคำสะอาด
๘. รัตนวาปี	แม่น้ำโขง/หนองหมากอ/หนองช้างูน, ห้วยช้างูน/หนองต่อน/หนองฝายใหญ่/หนองคาค/หนองสิงห์
๙. โพนตาก	แม่น้ำโขง/โครงการอ่างเก็บน้ำห้วยทอน/อ่างเก็บน้ำห้วยบูน/ฝายน้ำล้นห้วยหินขาว/ ฝายน้ำล้นห้วยดินเต่า

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดหนองคาย

๖.๓ ด้านอุตสาหกรรม

ภาคอุตสาหกรรมการผลิตของจังหวัดหนองคาย มีจำนวนทั้งหมด ๒๑๗ โรง ส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และโรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่มีจำนวนไม่มากนัก เช่น โรงงานผลิตสุรา (บริษัทเพอร์โธม จำกัด) ดังนั้นภาคอุตสาหกรรมการผลิตของจังหวัดหนองคายจึงไม่โดดเด่นเท่าที่ควรทั้งนี้ จังหวัดหนองคายได้จัดให้เป็นพื้นที่พัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษระยะที่ ๒ ส่งผลทำให้ภาคอุตสาหกรรมจังหวัดนั้นเติบโตมากขึ้นในอนาคต เพื่อเพิ่มโอกาสในการลงทุน และเกิดการจ้างงานในพื้นที่จังหวัด ซึ่งส่งผลต่อการเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด (GPP) มากขึ้น

ตาราง แสดงจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมที่มีการผลิตโดดเด่นของจังหวัดหนองคาย (หน่วย : โรงงาน)

จำนวนโรงงานอุตสาหกรรม					
โรงงาน	ยางพารา	โรงสีข้าว	โรงสุรา	มะเขือเทศ	เครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์
จำนวน	๓	๕	๑	๓	๑

ที่มา: สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองคาย

ตาราง แสดงสาขาอุตสาหกรรมที่มีเงินลงทุนมากที่สุด ๓ อันดับแรก (หน่วย : โรงงาน)

ประเภทอุตสาหกรรม	จำนวนโรงงาน	จำนวนคนงาน (คน)	จำนวนเงินทุน (ล้านบาท)
อุตสาหกรรมอาหาร	๔๒	๑,๓๔๖	๖๕๐.๒๘
อุตสาหกรรมแปรรูปไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้	๓๕	๑,๑๐๘	๔๕๕.๔๐
อุตสาหกรรมผลิตยานพาหนะและอุปกรณ์รวมทั้งการซ่อมยานพาหนะและอุปกรณ์	๑๐	๒๒๗	๒๘๕

ตารางแสดงแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ นิเวศน์ ที่สำคัญของจังหวัดหนองคาย

อำเภอ	แหล่งท่องเที่ยว
เมืองหนองคาย	สะพานมิตรภาพไทย-ลาว/ตลาดท่าเสาดีจ/ลานวัฒนธรรม
ท่าบ่อ	หมู่บ้านทำยาสูบ / หมู่บ้านทำแผ่นกระยอ
ศรีเชียงใหม่	วังน้ำมอก
สังคม	น้ำตกธารทิพย์/น้ำตกธารทอง/ภูนกกระบา/ผาตากเสื้อ
รัตนวาปี	ศูนย์วิจัยพืชสวนหนองคาย
โพธิ์ตาก	น้ำตกห้วยหินขาว

ที่มา : ข้อมูลท่องเที่ยวจังหวัดหนองคาย

ตารางแสดงแหล่งท่องเที่ยวทางศาสนาของจังหวัดหนองคาย

อำเภอ	แหล่งท่องเที่ยว
เมืองหนองคาย	วัดโพธิ์ชัย/พระธาตุบังพวน/ศาลาแก้วกู่/พระธาตุหนองคาย หรือ พระธาตุกลางน้ำวัดเนินพระเนาว์
ท่าบ่อ	วัดศรีชุมพองค์คื้อ (หลวงพ่อบุญเรืองเจ้าองค์คื้อ)
โพนพิสัย	วัดไทย (นาคบก ๙ เศียรและถ้ำเมืองบาดาลจำลอง)
ศรีเชียงใหม่	วัดหินหมากเป้ง/ภูทอก/วัดอรุณบรรพต พระสุธรรมเจดีย์
สังคม	วัดผาตากเสื้อ
สระใคร	วัดมฤคทายวรรณ (ดงแขม)
เผ่าไร่	สิมวัดกุดแคน
รัตนวาปี	วัดพระบาทนาสิงห์

ที่มา : การท่องเที่ยวจังหวัดหนองคาย

ที่มา : จังหวัดหนองคาย

๗) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๗.๑ ทรัพยากรดินและที่ดิน

ประเภทของทรัพยากรดินจังหวัดหนองคาย

-ดินร่วนปนทรายส่วนดินล่างเป็นดินเหนียวหรือดินร่วนปนดินเหนียว ที่เป็นกรวดหรือลูกรังเป็นจำนวนมาก เกิดจากวัตถุต้นกำเนิดพวกตะกอนลำนํ้าทับอยู่บนชั้นหินผุ พบบริเวณพื้นที่ค่อนข้างราบเรียบจนถึงพื้นที่ลูกคลื่นลอนลาด ส่วนใหญ่มีความลาดชันร้อยละ ๒-๕ เป็นดินต้นถึงดินลึกมีการระบายน้ำดีดินมีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติต่ำ ปฏิกิริยาดินเป็นกรดถึงกรดจัด เป็นประเภทดินส่วนใหญ่ของจังหวัดกระจายตัวในพื้นที่ทุกอำเภอ ได้แก่ อำเภอโพนพิสัย อำเภอเมือง อำเภอรัตนวาปี อำเภอเผ่าไร่ อำเภอท่าบ่อ อำเภอสังคม อำเภอสระใคร อำเภอศรีเชียงใหม่ และอำเภอโพธิ์ตาก

-ดินในพื้นที่ภูเขา ซึ่งมีความลาดชันมากกว่าร้อยละ ๓๕ ดินที่พบมีทั้งดินลึกและดินตื้น ลักษณะเนื้อดินและความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติแตกต่างกันไป มักมีเศษหิน ก้อนหินหรือหินโผล่กระจายอยู่ทั่วไป ส่วนใหญ่ยังปกคลุมด้วยป่าไม้ ป่าประเภทนี้ส่วนใหญ่อยู่ในเขตอำเภอสังขาม อำเภอโพธิ์ตาก และอำเภอศรีเชียงใหม่

๗.๒ ทรัพยากรป่าไม้

พื้นที่ป่าไม้จังหวัดหนองคายในปัจจุบันมีพื้นที่ป่าทั้งหมด จำนวน ๒๒๓,๓๑๓ ไร่ ๓๕๗.๓ ตรม. มีเนื้อที่ป่าไม้ร้อยละ ๑๑.๗๙ ของพื้นที่จังหวัด โดยได้หักพื้นที่ป่าชุมชนที่ทับซ้อนป่าสงวนแห่งชาติแล้ว ซึ่งจำแนกได้เป็นพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ เขตป่าไม้ถาวรของชาติ และป่าชุมชน ดังนี้๑.๗.๒.๑ ป่าสงวนแห่งชาติ จำนวน ๓ แห่ง ได้แก่ ป่าพานพร้าว-แก้งไก่อ ป่าทุ่งหลวง และป่าดงสีชมพูและป่าโพนพิสัยโดยมีรายละเอียด ดังนี้

(๑) ป่าพานพร้าว-แก้งไก่อ อยู่ในพื้นที่ ๓ อำเภอ ได้แก่ อำเภอโพธิ์ตาก อำเภอศรีเชียงใหม่ และอำเภอสังขาม โดยจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายกระทรวงฉบับที่ ๒๐๗ พ.ศ. ๒๕๑๐ และฉบับที่ ๘๑๑ พ.ศ. ๒๕๒๑ มีเนื้อที่ ๓๑๕,๙๘๓.๖๔ ไร่ ทั้งนี้ได้มอบให้สำนักงานปฏิรูปที่ดินจังหวัดหนองคาย (ส.ป.ก.) ดำเนินการ จำนวน ๑๓๓,๔๒๕.๓๓ ไร่ และสำนักงานปฏิรูปที่ดินจังหวัดหนองคาย ส่งคืนพื้นที่เนื่องจากไม่เหมาะสมกับการทำการเกษตร จำนวน ๕,๒๗๙.๕๓ ไร่ คงเหลือเนื้อที่ป่าจำนวน ๑๘๗,๘๓๗.๘๔ ไร่ สภาพพื้นที่ป่าในปัจจุบันได้ถูกบุกรุกทำลายเพื่อใช้พื้นที่ในการทำการเกษตร เช่น ปลูกยางพารา ปลูกมันสำปะหลัง ในบริเวณเชิงเขาส่วนยอดเขายังคงเป็นป่าที่สมบูรณ์

(๒) ป่าทุ่งหลวง อยู่ในท้องที่อำเภอโพนพิสัย ตั้งขึ้นตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๒๐๔ พ.ศ. ๒๕๑๐ มีเนื้อที่ ๕๑,๐๙๘.๓๔ ไร่ ทั้งนี้ได้มอบให้ (ส.ป.ก.) ดำเนินการ ๓๙,๐๖๖.๖๒ ไร่ และสำนักงานปฏิรูปที่ดินจังหวัดหนองคายส่งคืนพื้นที่เนื่องจากไม่เหมาะสมกับการทำการเกษตร จำนวน ๔,๕๘๕.๗๒ ไร่ คงเหลือพื้นที่ป่าจำนวน ๑๖,๖๑๒.๔๔ ไร่

(๓) ป่าดงสีชมพูโพนพิสัย อยู่ในท้องที่อำเภอโพนพิสัย ตั้งขึ้นตามกฎหมายกระทรวงฉบับที่ ๒๒๕ พ.ศ. ๒๕๑๐ และฉบับที่ ๗๑๑ พ.ศ. ๒๕๑๗ มีเนื้อที่ ๖๘๘,๓๒๗.๙๒ ไร่ ทั้งนี้ได้มอบให้สำนักงานปฏิรูปที่ดินจังหวัดหนองคายดำเนินการ ๖๔๐,๐๙๐.๓๘ ไร่ และสำนักงานปฏิรูปที่ดินจังหวัดหนองคาย ส่งคืนพื้นที่เนื่องจากไม่เหมาะสมกับการทำการเกษตร จำนวน ๔,๘๒๖.๕๗ ไร่ นิคมสร้างตนเอง จำนวน ๕๘๙.๙๑ ไร่ คงเหลือพื้นที่ป่าจำนวน ๕๒,๔๗๕.๒ ไร่

๗.๓ ทรัพยากรน้ำ

จังหวัดหนองคายมีอาณาเขตติดต่อกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยมีแม่น้ำโขงเป็นแม่น้ำสายหลักเป็นอาณาเขต มีลักษณะของภูมิประเทศยาวไปตามลำน้ำซึ่งมีความยาวตั้งแต่อำเภอสังขาม (เขตติดต่ออำเภอปากชม จังหวัดเลย) จรดอำเภอรัตนวาปี ทางราชการได้จัดให้จังหวัดหนองคายอยู่ในอาณาเขตพื้นที่ลุ่มน้ำโขง (ส่วนที่ ๒) ซึ่งมีลำน้ำสาขาย่อยในพื้นที่จังหวัดหนองคายรวม ๗ สาย จึงได้แบ่งเป็นพื้นที่ลุ่มน้ำสาขาจำนวน ๗ ลุ่มน้ำ ได้แก่แม่น้ำโขงส่วนที่ ๕, ห้วยน้ำโสม, น้ำโมง, แม่น้ำโขงส่วนที่ ๖, น้ำสวย, ห้วยหลวง, และแม่น้ำโขงส่วนที่ ๗

๑. แหล่งน้ำชลประทาน

แหล่งน้ำชลประทาน เป็นแหล่งน้ำที่ได้จัดสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการจัดการแหล่งน้ำและนำไปใช้ในการเกษตรกรรมสำหรับพื้นที่ที่มีความแห้งแล้ง หรือเป็นแหล่งเพาะปลูกที่สำคัญๆโดยจังหวัดหนองคายได้มีการจัดทำโครงการชลประทานต่างๆแล้วเสร็จถึงสิ้นปีงบประมาณ ๒๕๔๖ เพื่อใช้ประโยชน์ในด้านการเกษตรกรรม โดยมีจำนวนแหล่งน้ำจำแนกตามประเภทแหล่งน้ำเป็นรายอำเภอตามตารางดังนี้

ตารางแสดงจำนวนแหล่งน้ำ จำแนกตามประเภทแหล่งน้ำ ในพื้นที่จังหวัดหนองคาย

อำเภอ	รวม	ประเภทแหล่งน้ำ Type of water resource						
		อ่างเก็บน้ำ		ฝายทดน้ำ	ประตูน้ำ	ขุดลอกหนอง บึง ลำห้วย	สระน้ำในไร่นา	สูบน้ำด้วยไฟฟ้า
		ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก					
เมือง	๖๘๘	๑	๕	๔	๖	๕๓	๕๙๖	๒๓
ท่าบ่อ	๓๗๔	๑	๓	๕	๑	๔๐	๓๑๐	๑๑
ศรีเชียงใหม่	๒๔๔	๑	๔	๒	-	๑๒	๒๒๑	๔
สังคม	๑๗๐	๑	๕	๘	-	๑๑	๑๔๔	๒
โพนพิสัย	๑,๒๓๗	๑	๖	๘	๔	๔๔	๑,๑๔๙	๒๕
สระใคร	๒๕๖	-	๓	๗	๑	๗	๒๓๘	-
เผ่าไร่	๗๗๔	-	๑๑	๗	-	๒๔	๗๓๑	๑
รัตนวาปี	๕๒๕	-	-	๒	-	๑๓	๔๙๖	๑๔
โพธิ์ตาก	๓๒๖	๑	๒	๑	-	๑๔	๓๐๘	-
รวม	๔,๕๙๑	๕	๓๙	๔๔	๑๒	๒๑๘	๔,๑๙๓	๘๐

ที่มา : www.nongkhai.go.th (สำนักงานสถิติจังหวัดหนองคาย)

๒. แหล่งน้ำใต้ดิน

บริเวณจังหวัดหนองคาย มีการสะสมตัวของชั้นเกลือหลายชั้น พบว่าการเจาะบ่อบาดาลในพื้นที่ที่อยู่ไกลจากแหล่งน้ำธรรมชาติ จะพบน้ำที่ระดับลึกโดยประมาณ ๕๐-๑๕๐ เมตร ในส่วนของผลการวิเคราะห์ทางเคมีพบว่าคุณภาพของน้ำอยู่ในเกณฑ์ไม่ดีนัก เพราะส่วนผสมของสารละลายจากหินเกลือใต้ดินอย่างไรก็ตามส่วนใหญ่ยังคงสามารถนำมาใช้ในการอุปโภคบริโภคได้เมื่อพิจารณาเทียบกับมาตรฐานน้ำบาดาลเพื่อการบริโภค ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับระดับความลึกของชั้นน้ำที่พัฒนาขึ้นมาใช้ด้วย แสดงว่ามีโอกาสที่จะเจาะพบบ่อบาดาลคุณภาพน้ำกร่อยถึงเค็มในพื้นที่ดังกล่าว

เมื่อพิจารณาถึงภาพรวมของปริมาณการใช้น้ำบาดาลในจังหวัดหนองคาย พบว่ามีอัตราการใช้น้ำอยู่ในระดับ ๕,๐๐๐-๗,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อปี จะเห็นว่าอัตราการใช้น้ำบาดาลของจังหวัดหนองคายอยู่ในเกณฑ์ไม่สูงนัก ส่วนใหญ่นำไปใช้ในกิจการเกี่ยวกับอุตสาหกรรม/การค้า/ธุรกิจการบริการและเกษตรกรรม คิดเป็นสัดส่วนระหว่างการใช้เพื่ออุปโภค/บริโภค : อุตสาหกรรม/การค้า/ธุรกิจการบริการและเกษตรกรรมเท่ากับ ๑ : ๔.๕ ผลสืบเนื่องที่เกิดขึ้นคือ การทรุดตัวของแผ่นดินในบางพื้นที่ การไหลซึมของน้ำเค็มรุกเข้ามามีในชั้นน้ำบาดาลชั้นสู่พื้นดิน ซึ่งตั้งแต่เดิมเคยเป็นแหล่งน้ำจืด ดังนั้นการใช้น้ำบาดาลในจังหวัดหนองคาย ควรจะเพิ่มความระมัดระวังในส่วนของปริมาณน้ำที่จะนำขึ้นมาใช้ในบางพื้นที่ เพื่อมิให้ระบบนิเวศของน้ำผิวดินถูกเจือปนและเสื่อมคุณภาพ

จังหวัดหนองคายถือได้ว่าเป็นจังหวัดที่มีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยต่อปีค่อนข้างสูง คือประมาณ ๑,๗๐๐ มม. ต่อปี ดังนั้นจึงเป็นจังหวัดที่เหมาะสมแก่การทำการเกษตร การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ซึ่งตามข้อมูลดังกล่าว จังหวัดหนองคายจึงได้ให้ความสำคัญในการกำหนดให้เป็นประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ

๘) เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดหนองคาย

ทิศทางการพัฒนาจังหวัดได้กำหนดกรอบทิศทางการพัฒนาจังหวัดหนองคายตามแผนพัฒนาจังหวัดพ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔ เพื่อรองรับการเป็นเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษหนองคาย ใน ๒ ประเด็นยุทธศาสตร์ประกอบด้วย (๑) ส่งเสริมการเกษตรยั่งยืน และ (๒) ยกระดับมาตรฐานการผลิตการค้าการยกระดับมาตรฐานการผลิตการค้า การลงทุน การท่องเที่ยวและบริการมุ่งสู่ประชาคมอาเซียน

ตามคำสั่งจังหวัดหนองคายที่ ๑๗๗๕/๒๕๕๗ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการนโยบายพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดหนองคาย และคณะทำงานขับเคลื่อนนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดหนองคาย ได้มีการบูรณาการความร่วมมือในการขับเคลื่อนการดำเนินการกับทุกภาคส่วน ตามตารางด้านล่าง

สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดหนองคาย
สำนักงานทางหลวงจังหวัดหนองคาย สำนักงานทางหลวงชนบทจังหวัดหนองคาย สำนักงานขนส่งจังหวัดหนองคาย โครงการชลประทานจังหวัดหนองคายการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคสาขาหนองคาย และการประปาส่วนภูมิภาคสาขาหนองคาย
ด่านศุลกากรจังหวัดหนองคายและตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดหนองคาย
สำนักงานพาณิชย์จังหวัดหนองคาย
สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองคาย
สำนักงานสรรพากรจังหวัดหนองคายและสำนักงานสรรพสามิตจังหวัดหนองคาย
สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดหนองคาย
สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดหนองคาย
สำนักงานแรงงานจังหวัดหนองคาย

ตามประกาศ คณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ๒/๒๕๕๘เมื่อวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๘ ได้กำหนดให้จังหวัดหนองคายในท้องที่ จำนวน ๑๓ ตำบล ๒ อำเภอ เป็นพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ระยะที่ ๒

(๑) อำเภอเมืองหนองคาย ๑๒ ตำบล ประกอบด้วย ตำบลคำบกหวาน ตำบลในเมือง ตำบลบ้านเดื่อ ตำบลพระธาตุบังพวน ตำบลโพธิ์ชัย ตำบลโพนสว่าง ตำบลมีชัย ตำบลเวียงคุก ตำบลสีกาย ตำบลหนองกอมเกาะ ตำบลหาดคำและตำบลหินโงม

(๒) อำเภอสระใคร ๑ ตำบล คือ ตำบลสระใครโดยคณะรักษาความสงบแห่งชาติได้มีคำสั่งเพิกถอนสภาพที่ดิน เพื่อใช้เป็นพื้นที่ให้เอกชนและหน่วยงานภาครัฐใช้ประโยชน์ในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษหนองคาย จำนวน ๑ แปลง คือ ที่เลี้ยงสัตว์บ้านไชยาสาธารณสุขประโยชน์ หมู่ที่ ๔ ตำบลสระใคร อำเภอสระใคร เนื้อที่ถอนสภาพ ๗๑๘-๐-๐ ไร่ จังหวัดได้ออกโฉนดและส่งมอบพื้นที่ให้กรมธนารักษ์เพื่อประกอบการสรรหาผู้ลงทุนพัฒนาพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษหนองคายโดยกรมธนารักษ์ ได้ดำเนินเปิดประมูลเพื่อสรรหาผู้ลงทุนพัฒนาพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษหนองคาย ความพร้อมด้านกิจการที่ได้รับความเห็นชอบแล้ว ประกอบด้วย (๑) อุตสาหกรรมการเกษตร ประมง และกิจการที่เกี่ยวข้อง (๒) อุตสาหกรรมสิ่งทอ เครื่องนุ่งห่ม และเครื่องหนัง (๓) กิจการโลจิสติกส์ (๔) นิคมหรือเขตอุตสาหกรรม (๕) กิจการเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว (๖) กิจการพืชและไฮโล (๗) กิจการผลิตผลิตภัณฑ์จากผลพลอยได้หรือเศษวัสดุทางการเกษตร (๘) กิจการผลิตโครงสร้างโลหะสำหรับงานก่อสร้างหรืองานอุตสาหกรรม (๙) กิจการผลิตสิ่งพิมพ์ทั่วไป (๑๐) กิจการผลิตอาหารสัตว์หรือส่วนผสมผลิตภัณฑ์ (๑๑) กิจการผลิตวัสดุก่อสร้างและกิจการผลิตผลิตภัณฑ์คอนกรีตอัดแรงสำหรับ งานสาธารณูปโภค (ยกเว้นการผลิตกระเบื้องมุงหลังคาเซรามิกส์และการผลิตกระเบื้องปูพื้นหรือผนัง)(๑๒) กิจการผลิตสิ่งปรุงแต่งสำหรับประติมากรรมร่างกาย เช่น สบู่ ยาสระผม ยาสีฟัน (๑๓) กิจการผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติกสำหรับสินค้าอุปโภค เช่น บรรจุภัณฑ์พลาสติก (๑๔) กิจการผลิตสิ่งของจากเยื่อหรือกระดาษ เช่น กล่องกระดาษ และ (๑๕) กิจการพัฒนาอาคารสำหรับโรงงานอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้า

ข้อมูลจำนวนนิติบุคคล และมูลค่าทุนจดทะเบียนในเขตพื้นที่พัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษหนองคาย ในปี ๒๕๖๔ (ม.ค.๖๔ - ธ.ค.๖๔) เพิ่มขึ้นจำนวน ๒๓ ราย จากเดิมจำนวน ๑๑๖ ราย ในปี ๒๕๖๓ (ม.ค.๖๓ - ธ.ค.๖๓) เป็นจำนวน ๑๓๙ ราย คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๘๓ และทุนจดทะเบียนเพิ่มขึ้นจำนวน ๙.๗๑ ล้านบาท จากเดิมทุนจดทะเบียนในปี ๒๕๖๓ (ม.ค.๖๓ - ธ.ค.๖๓) จำนวน ๑๘๗.๖๙ ล้านบาท เป็นทุนจดทะเบียนจำนวน ๑๙๗.๔๐ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๕.๑๗

ธุรกิจจัดตั้งสูงสุด ๓ อันดับในเขตพื้นที่พัฒนาเศรษฐกิจพิเศษหนองคายคือ (๑) ก่อสร้างทั่วไป (๒) การขนส่งและขนถ่ายสินค้า รวมถึงคนโดยสาร และ (๓) กิจกรรมของตัวแทนผู้รับจัดการขนส่งสินค้าและตัวแทนออกของ (ตัวแทนดำเนินพิธีการศุลกากร) และประเภทธุรกิจที่ต่างชาติลงทุนในนิติบุคคลที่จัดตั้งในไทย สูงสุด ๕ อันดับ คือ (๑) อสังหาริมทรัพย์ (๒) ก่อสร้างทั่วไป (๓) การขนส่งและขนถ่ายสินค้า รวมถึงคนโดยสาร (๔) การขนส่งเครื่องมือที่มีแอลกอฮอล์ และ (๕) การขายส่งสินค้าทั่วไปโดยได้รับค่าตอบแทนหรือตามสัญญาจ้าง คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๒๓, ๑๐.๗๒, ๕.๙๑, ๔.๖๐ และ ๓.๑๙ ตามลำดับ

การลงทุนของต่างชาติในนิติบุคคลที่จัดตั้งในไทย มีมูลค่าการลงทุนในรูปแบบการถือหุ้นของต่างชาติในเขตพื้นที่พัฒนาเศรษฐกิจพิเศษจำนวน ๘๐.๒๕ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑.๓๐ ของมูลค่าการลงทุนทั้งหมด ซึ่งชาวต่างชาติที่มีมูลค่าการลงทุนสูงสุด ๓ อันดับแรก คือ ประเทศจีน ประเทศลาว และสิงคโปร์ คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๕๒, ๑๔.๖๗ และ ๔.๙๐ (ลบ.) ตามลำดับ ซึ่งขนาดการลงทุนธุรกิจในพื้นที่พัฒนาเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดหนองคายส่วนใหญ่จะเป็นธุรกิจ SMEs คิดเป็น ๙๙.๐๓ ประกอบด้วย ธุรกิจการผลิต ธุรกิจขายปลีกขายส่ง และธุรกิจบริการ คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๐๖, ๔๓.๕๐ และ ๔๕.๔๓ ตามลำดับ จะเห็นได้ว่าเขตพื้นที่พัฒนาเศรษฐกิจพิเศษของจังหวัดหนองคายส่วนใหญ่จะเป็นธุรกิจประเภทบริการ

ผลประกอบการนิติบุคคลในพื้นที่ที่มีการนำส่งงบการเงินประจำปี ๒๕๖๓ จำนวน ๙๓๐ ราย โดยมีรายได้จำนวน ๒๒,๘๙๓.๖๓ ล้านบาท และกำไร (ขาดทุน) สุทธิจำนวน ๓๗๗.๐๘ ล้านบาท ซึ่งผลประกอบที่สูงที่สุด ๕ อันดับ คือ (๑) การผลิตสุรากลั่น (๒) การขายยานยนต์ใหม่ชนิดรถยนต์นั่งส่วนบุคคล รถกระบะรถตู้ และรถขนาดเล็กที่คล้ายกัน (๓) การขายสินค้าทั่วไป (๔) การขายส่งเครื่องมือที่มีแอลกอฮอล์ และ (๕) การขายส่งเครื่องจักร อุปกรณ์และเครื่องใช้ทางการเกษตร คิดเป็นรายได้ร้อยละ ๑๙.๘๐, ๑๑.๗๘, ๖.๕๔, ๖.๐๔ และ ๔.๔๒ ตามลำดับ

ที่มา: จังหวัดหนองคาย

๓.๑.๒ การวิเคราะห์สภาพการณ์และศักยภาพ

-ข้อมูลการวิเคราะห์ความต้องการและศักยภาพของประชาชนในท้องถิ่น

จังหวัดหนองคาย มีผลผลิตจากภาคเกษตรที่สามารถรองรับอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรหลากหลายด้าน ได้แก่

๑. ด้านพืช ได้แก่ ข้าว ยางพารา มะเขือเทศ สับปะรด นอกจากนี้ยังมีพืชที่มีศักยภาพในท้องถิ่น สามารถนำมาแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ OTOP และวิสาหกิจชุมชน ประกอบด้วย กล้วยหอมทอง กล้วยน้ำว้าและเห็ด
๒. ด้านปศุสัตว์ ได้แก่ การเลี้ยงไก่ไข่ และการผลิตโคเนื้อ
๓. ด้านประมง ได้แก่ การเลี้ยงปลานิลในกระชังตามลำน้ำโขง

-ข้อมูลการวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจของจังหวัด

ข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรมจังหวัดหนองคาย

(Gross Provincial Products : GPP)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดหนองคาย (Gross Provincial Product: GPP) ปี พ.ศ.๒๕๖๒ มีมูลค่าจำนวน ๔๑,๕๑๕ ล้านบาท คิดเป็นมูลค่าเพิ่มขึ้นจำนวน ๑,๙๔๒ ล้านบาท เมื่อเทียบกับปี พ.ศ. ๒๕๖๑ มูลค่าจำนวน ๓๙,๕๗๓ ล้านบาท เป็นอันดับที่ ๕๙ ของประเทศ (๗๗ จังหวัด) และเป็นลำดับที่ ๑๕ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (๒๐) เป็นลำดับที่ ๓ ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ รายได้ประชากรต่อคนต่อปี เท่ากับ ๙๑,๐๖๘ บาท ต่อคนต่อปีเพิ่มขึ้น ๔,๓๔๙ บาท เมื่อเทียบกับปี ๒๕๖๑ จำนวน ๘๖,๗๑๙ บาท ต่อคนต่อปีเป็นลำดับที่ ๕๓ ของประเทศ และเป็นลำดับที่ ๔ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รองจากจังหวัดขอนแก่น นครราชสีมา และเลย ตามลำดับ เป็นอันดับที่ ๒ ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ รองจากจังหวัดเลย

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๓.๑.๓ ข้อมูลการวิเคราะห์สถานะแวดล้อม และศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรม

ทิศทางการหรือนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัด ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) ของจังหวัด โดยจัดทำระบบฐานข้อมูลผลิตภัณฑ์ในการทำงานเชิงบูรณาการของทุกหน่วยงานเพื่อกระตุ้นให้เกิดกระบวนการมีส่วนร่วมของผู้ผลิต ผู้ประกอบการ OTOP และชุมชนในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ภายในจังหวัด

การวิเคราะห์บริบทที่เกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรมของจังหวัด

(๑) การวิเคราะห์ปัจจัยภายในองค์กร (Internal Factors)

จุดแข็ง (Strengths)

- ๑) มีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย ๓ ธรรมชาติ ได้แก่ ธรรมชาติ วัฒนธรรม และธรรมชาติ เพื่อเชื่อมโยงสินค้าและบริการสู่แหล่งท่องเที่ยว
- ๒) มีโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรเพื่อรองรับวัตถุดิบและสร้างงานให้กับเกษตรกรและแรงงานของจังหวัดหนองคาย เช่น โรงงานมะเขือเทศ ข้าวโพดหวาน สับปะรด โรงงานสุรา และโรงงานผลิตเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์
- ๓) มีพื้นที่มากตลอดตามแนวชายแดนริมโขง ยาวประมาณ ๒๐๐ กิโลเมตร และเหมาะแก่การเพาะปลูกข้าวโพดหวาน มะเขือเทศ และสับปะรด เพื่อป้อนโรงงานอุตสาหกรรมภายในจังหวัด
- ๔) มีสภาพอากาศและภูมิศาสตร์เหมาะแก่การเพาะปลูกพืชอุตสาหกรรม เช่น มะเขือเทศ ข้าวโพดหวาน และสับปะรดฯ

- ๕) มีภูมิศาสตร์ติดประเทศเพื่อนบ้าน เชื่อมโยงไปยังจีนตอนใต้เวียดนามและพม่า

จุดอ่อน (Weaknesses)

- ๑) วิสาหกิจชุมชนขาดความรู้ และทักษะในการพัฒนาคุณภาพและรักษามาตรฐานผลิตภัณฑ์อย่างต่อเนื่องเพื่อตอบสนองลูกค้าระดับสากลและขาดเงินทุนหมุนเวียนในการผลิตสินค้าจำนวนมาก ในกรณีที่ลูกค้าต้องการเป็นจำนวนมากอย่างต่อเนื่อง
- ๒) วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ขาดผู้เชี่ยวชาญด้านมาตรฐานสากล เช่น ISO ๙๐๐๑ ISO ๑๔๐๐๑ ISO ๒๒๐๐๐ BRC IFS ฯลฯ
- ๓) บุคลากรภาคอุตสาหกรรมผลิตขาดทักษะทางด้านภาษาอังกฤษ ภาษาอาเซียน จีน และญี่ปุ่น
- ๔) ระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานภายในจังหวัดยังไม่เพียงพอและเสถียรภาพต่อภาคอุตสาหกรรม การผลิต ทำให้การผลิตไม่ต่อเนื่องและต้นทุนสูง เช่น ไฟฟ้า และน้ำประปาขัดข้องบ่อย น้ำประปาไม่เพียงพอ
- ๕) การผลิตสินค้าทางเกษตรยังใช้เทคโนโลยีแบบดั้งเดิม ส่งผลต่อคุณภาพและปริมาณที่ต่ำ

(๒) การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors) การเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม เทคโนโลยีและนวัตกรรม สิ่งแวดล้อม และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

โอกาส (Opportunities)

๑) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ และนโยบายรัฐบาลสนับสนุนอาหารปลอดภัย พลังงานทดแทน และการสร้างความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านและรัฐบาลมีนโยบายที่ชัดเจนเกี่ยวกับรถไฟทางคู่เพื่ออำนวยความสะดวกในการขนถ่ายสินค้าสู่ท่าเรือ และเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน

๒) สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีภาษาและวัฒนธรรมคล้ายๆ กัน ทำให้มีการเจรจาติดต่อธุรกิจได้ง่ายมีสะพานมิตรภาพไทย-ลาว เอื้ออำนวยต่อการคมนาคมขนส่งสินค้า เข้า-ออก หนองคายสู่นครหลวงเวียงจันทน์ และมีเส้นทางคมนาคม ๔ ช่องจราจร เชื่อมโยงสู่ระเปียงเศรษฐกิจ เหนือ-ใต้ และตะวันออก -ตะวันตก

๓) ความร่วมมือของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) เขตการค้าเสรี การผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมทำให้ตลาดการค้าใหญ่ขึ้น เขตเศรษฐกิจพิเศษและการส่งเสริมการลงทุนภาครัฐ (BOI) ทำให้จังหวัดหนองคายมีแนวโน้มการลงทุนมากยิ่งขึ้น

๔) รัฐบาลมีนโยบาย Zoning ทางด้านการเกษตร ทำให้ผู้ประกอบการของอุตสาหกรรมการผลิตมีความชัดเจนเกี่ยวกับวัตถุดิบและประเภทของอุตสาหกรรมที่จะก่อตั้งขึ้นใหม่ภายในจังหวัดหนองคาย

๕) มีแม่น้ำโขงไหลผ่าน และอยู่ในกลุ่มความร่วมมือ Great Mekong Sub-region (GMS) มีแหล่งต้นน้ำทางธรรมชาติเพื่อใช้ในภาคเกษตร ๑ กลุ่มน้ำหลักแม่น้ำโขง และ ๘ กลุ่มน้ำสาขาย่อย ที่สามารถจะพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านระบบชลประทานเพิ่มเติมได้อีก

๖) มีความร่วมมือระดับนานาชาติและสนับสนุนงบประมาณผ่านโครงการ Carbon Credit และเรื่องสิ่งแวดล้อมแนวโน้มตลาดผู้บริโภคมีความต้องการอาหารที่ได้รับการรับรองมาตรฐานสากล สะอาดและปลอดภัย

อุปสรรค (Threats)

๑) การเข้าถึงแหล่งเงินทุนของวิสาหกิจชุมชน เนื่องจากการจัดทำระบบบัญชีรับ-จ่าย ไม่สามารถให้ความชัดเจนให้กับสถาบันการเงินได้

๒) การเมืองไม่มีเสถียรภาพ ทำให้นักลงทุนขาดความเชื่อมั่นและชะลอการลงทุน

๓) ปัญหายาเสพติดมากับแรงงานนอกระบบ เข้าสู่ภาคเกษตรและภาคอุตสาหกรรมการผลิตส่งผลกระทบต่อผลิตภาพการเกษตรและผลิตภาพการผลิต

๔) ภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกผันผวนและเศรษฐกิจของประเทศไทยตกต่ำ ทำให้นักลงทุนชะลอการลงทุนรวมทั้งประชาชนขาดกำลังซื้อ

๕) ปริมาณน้ำในแม่น้ำโขงมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นหรือลดลงตามการเปิด-ปิดเขื่อนของประเทศจีนและสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวทำให้มีผลกระทบต่อการเพาะปลูกตามลำน้ำโขงและอุตสาหกรรมการผลิตที่ต้องอาศัยผลผลิตทางการเกษตรตามลำน้ำโขง

๖) ประเทศเพื่อนบ้านมีนโยบายเน้นการกระตุ้นเศรษฐกิจภายในประเทศเป็นหลัก เช่น การลงทุนการท่องเที่ยวในประเทศ ฯลฯ

(๓) TOWS Matrix

ในการดำเนินงานเพื่อมุ่งสู่เป้าหมาย หลักการและวิธีการที่นิยมใช้กันก็คือ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสถานะแวดล้อมภายในและสถานะแวดล้อมภายนอก หรือตารางความสัมพันธ์ของ SWOT (TOWS Matrix) ซึ่งในการวิเคราะห์ตารางความสัมพันธ์ดังกล่าวสามารถกำหนดวิธีการดำเนินงาน หรือที่เรียกว่า กลยุทธ์ ออกมาเป็นประเด็นในการดำเนินงานดังนี้

กลยุทธ์ SO เป็นกลยุทธ์ที่เกิดขึ้นจากความสัมพันธ์ระหว่าง จุดแข็งกับโอกาส หรือเราเรียกว่า กลยุทธ์เชิงรุกเป็นการใช้จุดแข็งที่มีอยู่ และโอกาสจากปัจจัยภายนอกมาเป็นตัวสนับสนุน

กลยุทธ์ STเป็นกลยุทธ์ที่เกิดขึ้นจากความสัมพันธ์ระหว่าง จุดแข็งกับอุปสรรค หรือเราเรียกว่า กลยุทธ์เชิงป้องกัน เป็นการใช้จุดแข็งที่มีอยู่ และต้องมีการฟันฝ่า หรือหลีกเลี่ยงอุปสรรคที่ต้องเผชิญ

กลยุทธ์ WO เป็นกลยุทธ์ที่เกิดขึ้นจากความสัมพันธ์ระหว่าง จุดอ่อนกับโอกาส หรือเราเรียกว่า กลยุทธ์เชิงแก้ไข เป็นการแก้ไขจุดอ่อน หรือทำให้จุดอ่อนมีความเข้มแข็งมากยิ่งขึ้น โดยใช้โอกาสเป็นปัจจัยภายนอกเข้ามาสนับสนุน

กลยุทธ์ WTเป็นกลยุทธ์ที่เกิดขึ้นจากความสัมพันธ์ระหว่าง จุดอ่อนกับอุปสรรค หรือเราเรียกว่า กลยุทธ์เชิงรับที่ต้องปรับปรุงและแก้ไขจุดอ่อนให้เข้มแข็งมากยิ่งขึ้น ขณะเดียวกันอาจต้องเผชิญกับอุปสรรคหรืออาจจะต้องใช้วิธีหลีกเลี่ยงอุปสรรค ในขณะเดียวกัน

ดังนั้น การวิเคราะห์กลยุทธ์ และการที่จะนำกลยุทธ์ใดมาขับเคลื่อนในแต่ละประเด็น ยุทธศาสตร์ จะต้องคำนึงถึงความเร่งด่วน การสนับสนุนจากนโยบายรัฐบาล การสนับสนุนงบประมาณของทั้งภาครัฐและเอกชน มิเช่นนั้นแล้วอาจทำให้แผนการพัฒนาจังหวัด ไม่สามารถบรรลุเป้าหมายสุดท้ายที่กำหนดไว้ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ผลการวิเคราะห์กลยุทธ์ตาม TOWS Matrix จังหวัดหนองคายสรุปได้ดังนี้

กลยุทธ์ SO :

จุดแข็ง (Strengths : S)	โอกาส (Opportunities : O)
๑) มีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย ๓ ธรรมชาติ ได้แก่ ธรรมชาติ วัฒนธรรม และธรรมชาติ เพื่อเชื่อมโยงสินค้าและบริการสู่แหล่งท่องเที่ยว	๑) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ และนโยบายรัฐบาลสนับสนุนอาหารปลอดภัย พลังงานทดแทน และการสร้างความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านและรัฐบาลมีนโยบายที่ชัดเจนเกี่ยวกับรถไฟทางคู่เพื่ออำนวยความสะดวกในการขนถ่ายสินค้าสู่ท่าเรือและเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน
๒) มีโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรเพื่อรองรับวัตถุดิบและสร้างงานให้กับเกษตรกรและแรงงานของจังหวัดหนองคาย เช่น โรงงานมะเขือเทศ ข้าวโพดหวาน สับปะรด โรงงานสุรา และโรงงานผลิตเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์	๒) สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีภาษาและวัฒนธรรมคล้ายๆ กัน ทำให้มีการเจรจาติดต่อธุรกิจได้ง่ายมีสะพานมิตรภาพไทย-ลาว เอื้ออำนวยต่อการคมนาคมขนส่งสินค้า เข้า-ออก หนองคายสู่นครหลวงเวียงจันทน์ และมีเส้นทางคมนาคม ๔ ช่องจราจรเชื่อมโยงสู่ระบียงเศรษฐกิจ เหนือ-ใต้ และตะวันออก-ตะวันตก
๓) มีพื้นที่มากตลอดตามแนวชายแดนริมน้ำโขง ยาวประมาณ ๒๐๐ กิโลเมตร และเหมาะแก่การเพาะปลูกข้าวโพดหวาน มะเขือเทศ สับปะรด เพื่อป้อนโรงงานอุตสาหกรรมภายในจังหวัด	๓) ความร่วมมือของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) เขตการค้าเสรี การผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมทำให้ตลาดการค้าใหญ่ขึ้น เขตเศรษฐกิจพิเศษและการส่งเสริมการลงทุนภาครัฐ (BOI) ทำให้จังหวัดหนองคายมีแนวโน้มการลงทุนมากยิ่งขึ้น

กลยุทธ์ SO : (ต่อ)

จุดแข็ง (Strengths : S)	โอกาส (Opportunities : O)
๔) มีสภาพอากาศและภูมิศาสตร์เหมาะแก่การเพาะปลูกพืชอุตสาหกรรม เช่น มะเขือเทศ สับปะรด	๔) รัฐบาลมีนโยบาย Zoning ทางด้านการเกษตร ทำให้ผู้ประกอบการของอุตสาหกรรมการผลิต มีความชัดเจนเกี่ยวกับวัตถุดิบและประเภทของอุตสาหกรรมที่จะก่อตั้งขึ้นใหม่ภายในจังหวัดหนองคาย
๕) มีภูมิศาสตร์ติดประเทศเพื่อนบ้าน เชื่อมโยงไปยังจีนตอนใต้ เวียดนามและพม่า	๕) มีแม่น้ำโขงไหลผ่าน และอยู่ในกลุ่มความร่วมมือ Great Mekong Sub-region (GMS) มีแหล่งต้นน้ำทางธรรมชาติเพื่อใช้ในภาคเกษตร ๑ กลุ่มน้ำหลักแม่น้ำโขง และ ๘ กลุ่มน้ำสาขาย่อย ที่สามารถจะพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านระบบชลประทานเพิ่มเติมได้อีก
	๖) มีความร่วมมือระดับนานาชาติและสนับสนุนงบประมาณผ่านโครงการ Carbon Credit และเรื่องสิ่งแวดล้อมแนวโน้มนักตลาดผู้บริโภคมีความต้องการอาหารที่ได้รับการรับรองมาตรฐานสากล สะอาดและปลอดภัย
กลยุทธ์ SO : ๑) เพิ่มขีดความสามารถด้านการแข่งขันด้านการผลิต และการบริการ ๒) พัฒนาและยกระดับมาตรฐานสินค้า OTOP และ SMEs ๓) พัฒนาและยกระดับมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยว	

กลยุทธ์ ST :

จุดแข็ง (Strengths : S)	อุปสรรค (Threats : T)
๑) มีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย ๓ ธรรมชาติ ได้แก่ ธรรมชาติ วัฒนธรรม และธรรมชาติ เพื่อเชื่อมโยงสินค้าและบริการสู่แหล่งท่องเที่ยว	๑) การเข้าถึงแหล่งเงินทุนของวิสาหกิจชุมชน เนื่องจากการจัดทำระบบบัญชีรับ-จ่าย ไม่สามารถให้ความชัดเจนให้กับสถาบันการเงินได้
๒) มีโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตทางด้านการเกษตรเพื่อรองรับวัตถุดิบและสร้างงานให้กับเกษตรกรและแรงงานของจังหวัดหนองคาย เช่น โรงงานมะเขือเทศ ข้าวโพดหวาน สับปะรด โรงงานสุรา และโรงงานผลิตเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์	๒) การเมืองไม่มีเสถียรภาพ ทำให้นักลงทุนขาดความเชื่อมั่นและชะลอการลงทุน
๓) มีพื้นที่มากตลอดตามแนวชายแดนริมน้ำโขง ยาวประมาณ ๒๐๐ กิโลเมตร และเหมาะแก่การเพาะปลูกข้าวโพดหวาน มะเขือเทศ สับปะรด เพื่อป้อนโรงงานอุตสาหกรรมภายในจังหวัด	๓) ปัญหาเสถียรภาพกับแรงงานนอกระบบ เข้าสู่ภาคเกษตรและภาคอุตสาหกรรมการผลิต ส่งผลกระทบต่อผลิตภาพการเกษตรและผลิตภาพการผลิต
๔) มีสภาพอากาศและภูมิศาสตร์เหมาะแก่การเพาะปลูกพืชอุตสาหกรรม เช่น มะเขือเทศ สับปะรด	๔) ภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกผันผวนและเศรษฐกิจของประเทศไทยตกต่ำ ทำให้นักลงทุนชะลอการลงทุน รวมทั้งประชาชนขาดกำลังซื้อ

กลยุทธ์ ST : (ต่อ)

จุดแข็ง (Strengths : S)	อุปสรรค (Threats : T)
๕) มีภูมิศาสตร์ติดประเทศเพื่อนบ้าน เชื่อมโยงไปยังจีนตอนใต้ เวียดนามและพม่า	๕) ปริมาณน้ำในแม่น้ำโขงมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นหรือลดลงตามการเปิดปิดเขื่อนของประเทศจีนและ- สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวทำให้มีผลกระทบต่อการเพาะปลูกตามลำนํ้าโขงและอุตสาหกรรมการผลิตที่ต้องอาศัยผลผลิตทางการเกษตรตามลำนํ้าโขง
	๖) ประเทศเพื่อนบ้านมีนโยบายเน้นการกระตุ้นเศรษฐกิจภายในประเทศเป็นหลัก เช่น การลงทุน การท่องเที่ยวในประเทศ ฯลฯ
กลยุทธ์ ST : ๑) สร้างความร่วมมือด้านการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวภายในและระหว่างประเทศ ๒) การเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน ๓) เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต	

กลยุทธ์ WO :

จุดอ่อน (Weaknesses : W)	โอกาส (Opportunities : O)
๑) วิสาหกิจชุมชนขาดความรู้ และทักษะในการพัฒนาคุณภาพและรักษามาตรฐานผลิตภัณฑ์อย่างต่อเนื่องเพื่อตอบสนองลูกค้าระดับสากลและขาดเงินทุนหมุนเวียนในการผลิตสินค้าจำนวนมาก ในกรณีที่ลูกค้าต้องการเป็นจำนวนมากอย่างต่อเนื่อง	๑) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ และนโยบายรัฐบาลสนับสนุนอาหารปลอดภัย พลังงานทดแทน และการสร้างความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านและรัฐบาลมีนโยบายที่ชัดเจนเกี่ยวกับรถไฟทางคู่เพื่ออำนวยความสะดวกในการขนถ่ายสินค้าสู่ท่าเรือและเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน
๒) วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ขาดผู้เชี่ยวชาญด้านมาตรฐานสากล เช่น ISO ๙๐๐๑ ISO ๑๔๐๐๑ ISO ๒๒๐๐๐ BRC IFS ฯลฯ	๒) สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีภาษาและวัฒนธรรมคล้ายๆ กัน ทำให้มีการเจรจาติดต่อธุรกิจได้ง่ายมีสะพานมิตรภาพไทย-ลาว เอื้ออำนวยต่อการคมนาคมขนส่งสินค้า เข้า-ออก หนองคายสู่นครหลวงเวียงจันทน์ และมีเส้นทางคมนาคม ๔ ช่องจราจรเชื่อมโยงสู่ระบียงเศรษฐกิจ เหนือ-ใต้ และตะวันออก-ตะวันตก
๓) บุคลากรภาคอุตสาหกรรมผลิตขาดทักษะทางด้านภาษาอังกฤษ ภาษาอาเซียน จีน และญี่ปุ่น	๓) ความร่วมมือของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) เขตการค้าเสรี การผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมทำให้ตลาดการค้าใหญ่ขึ้น เขตเศรษฐกิจพิเศษและการส่งเสริมการลงทุนภาครัฐ (BOI) ทำให้จังหวัดหนองคายมีแนวโน้มการลงทุนมากยิ่งขึ้น
๔) การผลิตสินค้าทางเกษตรยังใช้เทคโนโลยีแบบดั้งเดิมส่งผลต่อคุณภาพและปริมาณที่ต่ำ	๔) รัฐบาลมีนโยบาย Zoning ทางด้านการเกษตร ทำให้ผู้ประกอบการของอุตสาหกรรมการผลิต มีความชัดเจนเกี่ยวกับวัตถุดิบและประเภทของอุตสาหกรรมที่จะก่อตั้งขึ้นใหม่ภายในจังหวัดหนองคาย

กลยุทธ์ WO : (ต่อ)

จุดอ่อน (Weaknesses : W)	โอกาส (Opportunities : O)
	๕) มีแม่น้ำโขงไหลผ่าน และอยู่ในกลุ่มความร่วมมือ Great Mekong Sub-region (GMS) มีแหล่งต้นน้ำทางธรรมชาติ เพื่อใช้ในภาคเกษตร ๑ กลุ่มน้ำหลักแม่น้ำโขง และ ๘ กลุ่มน้ำสาขาย่อย ที่สามารถจะพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านระบบชลประทานเพิ่มเติมได้อีก
	๖) มีความร่วมมือระดับนานาชาติและสนับสนุนงบประมาณผ่านโครงการ Carbon Credit และเรื่องสิ่งแวดล้อมแนวโน้มนักตลาดผู้บริโภคมีความต้องการอาหารที่ได้รับการรับรองมาตรฐานสากล สะอาดและปลอดภัย
กลยุทธ์ WO : ๑) พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ SMEs OTOP วิสาหกิจชุมชนให้มีความเข้มแข็ง ๒) ยกระดับการพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านการศึกษา สาธารณสุข และสังคม ๓) การเสริมสร้างการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี ๔) ส่งเสริมการพัฒนาด้วยระบบดิจิทัลและเทคโนโลยีเพื่อสังคมและคุณภาพชีวิต	

กลยุทธ์ WT :

จุดอ่อน (Weaknesses : W)	อุปสรรค (Threats : T)
๑) วิสาหกิจชุมชนขาดความรู้ และทักษะในการพัฒนาคุณภาพและรักษามาตรฐานผลิตภัณฑ์อย่างต่อเนื่อง เพื่อตอบสนองลูกค้าระดับสากลและขาดเงินทุนหมุนเวียนในการผลิตสินค้าจำนวนมาก ในกรณีที่ลูกค้าต้องการเป็นจำนวนมากอย่างต่อเนื่อง	๑) การเข้าถึงแหล่งเงินทุนของวิสาหกิจชุมชน เนื่องจากการจัดหาระบบบัญชีรับ-จ่าย ไม่สามารถให้ความชัดเจนให้กับสถาบันการเงินได้
๒) วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ขาดผู้เชี่ยวชาญด้านมาตรฐานสากล เช่น ISO ๙๐๐๑ ISO ๑๔๐๐๑ ISO ๒๒๐๐๐ BRC IFS ฯลฯ	๒) การเมืองไม่มีเสถียรภาพ ทำให้นักลงทุนขาดความเชื่อมั่นและชะลอการลงทุน
๓) บุคลากรภาคอุตสาหกรรมการผลิตขาดทักษะทางด้านภาษาอังกฤษ ภาษาอาเซียน จีน และญี่ปุ่น	๓) ปัญหาเสถียรภาพกับแรงงานนอกระบบ เข้าสู่ภาคเกษตรและภาคอุตสาหกรรมการผลิตส่งผลกระทบต่อผลิตภาพการเกษตรและผลิตภาพการผลิต
๔) ระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานภายในจังหวัดยังไม่เพียงพอ และเสถียรภาพต่อภาคอุตสาหกรรม การผลิต ทำให้การผลิตไม่ต่อเนื่องและต้นทุนสูง เช่น ไฟฟ้า และน้ำประปาขัดข้องบ่อย น้ำประปาไม่เพียงพอ	๔) ภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกผันผวนและเศรษฐกิจของประเทศไทยตกต่ำ ทำให้นักลงทุนชะลอการลงทุน รวมทั้งประชาชนขาดกำลังซื้อ
	๕) ปริมาณน้ำในแม่น้ำโขงมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นหรือลดลงตามการเปิดปิดเขื่อนของประเทศจีนและ- สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวทำให้มีผลกระทบต่อการเพาะปลูกตามลำน้ำโขงและอุตสาหกรรมการผลิตที่ต้องอาศัยผลผลิตทางการเกษตรตามลำน้ำโขง

กลยุทธ์ WT : (ต่อ)

จุดอ่อน (Weaknesses : W)	อุปสรรค (Threats : T)
กลยุทธ์ WT : ๑) การพัฒนาสินค้าในพื้นที่ที่ได้มาตรฐาน และเพิ่มขีดความสามารถผลักดันการจำหน่ายทั้งภายในประเทศและต่างประเทศให้เพิ่มมากขึ้น ๒) ประสานความร่วมมือทุกภาคส่วนเพื่อสร้างโอกาสและเพิ่มขีดความสามารถทางธุรกิจ	

(๔)ความคาดหวังของผู้รับบริการ

- ๑) เป็นอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและชุมชน สร้างความยั่งยืน มีความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
- ๒) มีการจ้างแรงงานคนในพื้นที่หรือจังหวัดใกล้เคียงมากกว่าต่างชาติ
- ๓) มีการนำความรู้จากผลงานวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเข้ามาพัฒนาใช้ในการผลิตมากขึ้น มีการสร้างมูลค่าเพิ่มในอุตสาหกรรมเกษตร เช่น ข้าว และผลพลอยได้จากข้าว เนื้อสัตว์ ยางพารา มะเขือเทศ
- ๔) มีการบูรณาการเพื่อแก้ไขปัญหาด้านเศรษฐกิจ และสร้างเครือข่ายอุตสาหกรรมภาครัฐและเอกชนให้เข้มแข็ง
- ๕) สนับสนุนเรื่องเงินทุน การตลาด เครื่องจักร มีสถาบันการเงินที่ทำธุรกรรมการนำเข้า-ส่งออก ลดหย่อนภาษีการนำเข้า-ส่งออก
- ๖) มหาวิทยาลัยในพื้นที่ให้ความสำคัญในการพัฒนาและให้ความรู้กับคนทุกเพศ ทุกวัย ในการบริการรับใช้สังคม ชุมชน พื้นที่ให้มีคุณภาพและศักยภาพที่สูงขึ้น
- ๗) สร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจให้จังหวัดโดยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ และประชาชนในพื้นที่เป็นหลัก ควบคู่กับการส่งเสริมการลงทุนจากนักลงทุน SMEs ในท้องถิ่น, ระดับประเทศและระหว่างประเทศในด้านที่จังหวัดมีศักยภาพ คือ เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษการค้าชายแดนและการค้าระหว่างประเทศ ส่งเสริมการท่องเที่ยวให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง
- ๘) การพัฒนาเกษตรปลอดสารพิษและอุตสาหกรรมเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมเพื่อให้ประชาชนมีสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมในระดับสูง โดยยึดหลักการพัฒนาตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และใช้นวัตกรรม

๓.๒ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดหนองคาย ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

๓.๒.๑ วิสัยทัศน์

“ยกระดับอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม สร้างความยั่งยืน เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน”

๓.๒.๒ พันธกิจ

- ๑) ยกระดับผู้ประกอบการโรงงานเข้าสู่อุตสาหกรรมสีเขียว
- ๒) เสริมสร้างศักยภาพผู้ประกอบการและวิสาหกิจชุมชนให้มีความเข้มแข็ง สามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก

๓.๒.๓ แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ โครงการ

๑) แนวทางการพัฒนาในด้านที่ ๑ การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

• เป้าประสงค์

ผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน OTOP SMEs ที่เข้าร่วมเสวนาได้รับความรู้ความเข้าใจและตระหนัก/กระตุ้นให้ผู้ประกอบการได้เกิดการพัฒนามาตรฐานและคัดเลือก OTOP จำนวน ๕๐ กิจการ และ SMEs จำนวน ๕๐ กิจการ เข้าสู่กระบวนการการจัดทำมาตรฐาน (มผช.) และมาตรฐานสากล

• ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

๑. ร้อยละของจำนวน SMEs OTOP ที่มียอดขายเพิ่มขึ้นหรือลดต้นทุนหรือลดของเสียไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐
๒. จำนวน SMEs ที่ได้รับรองมาตรฐานสากล ไม่น้อยกว่า ๓๐ กิจการ
๓. จำนวน SMEs ที่ได้รับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนไม่น้อยกว่า ๓๐ กิจการ

• กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ		
		๒๕๖๕ (ถ้ามี)	๒๕๖๖	๒๕๖๗
กลยุทธ์ที่ ๑ การพัฒนาศักยภาพ ผู้ประกอบการเข้าสู่ มาตรฐานสากล	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณ ของจังหวัด • โครงการพัฒนาศักยภาพ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม วิสาหกิจ ชุมชน เพื่อรองรับการเปิดเส้นทางรถไฟ จีน – ลาว และสะพานมิตรภาพแห่งที่ ๕ (บึงกาฬ – บอลิคำไซ)		๕,๐๐๐,๐๐๐	
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการ สนับสนุนงบประมาณกระทรวง กรม • โครงการ..... • โครงการ.....			
	โครงการอื่นๆ • โครงการ..... • โครงการ.....			

ส่วนที่ ๔ ภาคผนวก

๔.๑ โครงการแบบย่อ (๑ ชุด : ๑ โครงการ)

๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการอุตสาหกรรมวิสาหกิจชุมชน เพื่อรองรับการเปิดเส้นทางรถไฟ จีน - ลาว และสะพานมิตรภาพแห่งที่ ๕ (บึงกาฬ - บอลิคำไซ)
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	กลุ่มจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ อันประกอบด้วย อุดรธานี หนองคาย หนองบัวลำภู เลย บึงกาฬ ประชากรรวม ๓.๗ ล้านคน มีชายแดนติดลาว ๕๔๗ กม. มูลค่าการค้าชายแดน รวมปีละกว่า ๗๒,๐๐๐ ล้านบาท ผลิตภัณฑ์มวลรวม ๒๓๗,๑๘๗ ล้านบาท มีนักท่องเที่ยวปีละ ๘.๗ ล้านคน อัตราการขยายตัวของจำนวนนักท่องเที่ยว ๘.๓ % มีความเป็นศูนย์กลางด้านการคมนาคมขนส่ง ได้แก่ ท่าอากาศยานนานาชาติอุดรธานี (๒.๕๗ ล้านคนต่อปี/ผู้โดยสารเฉลี่ยวันละ ๗,๐๐๐คน และท่าอากาศยานเลย มีระบบการขนส่งทางราง รถไฟรางคู่ และรถไฟจีน - ลาว และสะพานมิตรภาพแห่งที่ ๕ (บึงกาฬ - บอลิคำไซ) เพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของผู้ประกอบการ ให้สามารถแข่งขันได้ทั้งในประเทศและต่างประเทศ
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	เพื่อยกระดับสินค้าและบริการของผู้ประกอบการอุตสาหกรรม วิสาหกิจชุมชน สู่ตลาดในประเทศ และต่างประเทศ เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในพื้นที่ (การเปิดเส้นทางรถไฟ จีน - ลาว) และสะพานมิตรภาพแห่งที่ ๕ (บึงกาฬ - บอลิคำไซ)
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	๑. ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม วิสาหกิจชุมชน ได้รับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ไม่น้อยกว่า ๒๐ ผลิตภัณฑ์ (จังหวัดละอย่างน้อย ๔ ผลิตภัณฑ์) ๒. ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม วิสาหกิจชุมชน ได้รับการพัฒนาบรรจุภัณฑ์ ไม่น้อยกว่า ๒๐ ผลิตภัณฑ์ (จังหวัดละอย่างน้อย ๔ ผลิตภัณฑ์) ๓. ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม วิสาหกิจชุมชน ได้รับความรู้ เรื่องการพัฒนาผลิตภัณฑ์ และบรรจุภัณฑ์
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. ร้อยละของจำนวนผลิตภัณฑ์ ที่มียอดขายเพิ่มขึ้นหรือลดต้นทุน ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๕ ๒. ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม วิสาหกิจชุมชน ได้รับการพัฒนาสินค้าและบริการ ไม่น้อยกว่า ๒๐ ผลิตภัณฑ์ (จังหวัดละอย่างน้อย ๔ ผลิตภัณฑ์) ๓. ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม วิสาหกิจชุมชน ได้รับการพัฒนาบรรจุภัณฑ์ ไม่น้อยกว่า ๒๐ ผลิตภัณฑ์ (จังหวัดละอย่างน้อย ๔ ผลิตภัณฑ์)

๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/ กลุ่มจังหวัด	การพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ การส่งเสริมด้านการตลาด ออนไลน์ และการสร้างโอกาสและการเตรียมความพร้อมทาง ธุรกิจในพื้นที่ จึงจำเป็นอย่างมากต่อผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ เพื่อเพิ่ม ศักยภาพในการแข่งขันของผู้ประกอบการ ให้สามารถแข่งขัน ได้ทั้งในประเทศและต่างประเทศ
๗. ระยะเวลา	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	กิจกรรม : การพัฒนาผลิตภัณฑ์ (๑) การประชาสัมพันธ์เชิญชวนกลุ่มเป้าหมายและคัดเลือก ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม วิสาหกิจชุมชน งบประมาณ ๒๐๐,๐๐๐ บาท (สองแสนบาทถ้วน) (๒) การพัฒนาผลิตภัณฑ์ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม หรือ การเพิ่มมูลค่าสินค้าจากผลพลอยได้ของสินค้าและบริการ (ปลาย Product) งบประมาณ ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สองล้านบาทถ้วน) (๓) การพัฒนาบรรจุภัณฑ์ งบประมาณ ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งล้านห้าแสนบาทถ้วน) (๔) ส่งเสริมการตลาด และการสร้างแบรนด์สินค้าเพื่อสร้าง การรับรู้ เชื่อมโยงธุรกิจและจับคู่ธุรกิจ งบประมาณ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งล้านบาทถ้วน) กิจกรรม : ตรวจติดตามและค่าบริหารโครงการ งบประมาณ ๓๐๐,๐๐๐ บาท (สามแสนบาทถ้วน)
๙. งบประมาณ	๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองคาย

**๔.๒ ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติราชการ อก. แผนปฏิบัติราชการ สปอ. และแผนปฏิบัติการ
ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดหนองคาย ระยะ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)**

	แผนปฏิบัติราชการระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕) ของ อก.	แผนปฏิบัติราชการระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕) ของ สปอ.	แผนพัฒนาจังหวัด ระยะ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)	แผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม จังหวัดหนองคาย ระยะ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
วิสัยทัศน์	ปฏิรูปอุตสาหกรรมสู่ ๔.๐ เพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ของไทย ให้เติบโตไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๔.๖ ภายในปี ๒๕๖๕	ภาคอุตสาหกรรมมีผลิตภาพ ปัจจัยการผลิตรวมเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒.๕ ภายในปี ๒๕๖๕	เมืองน่าอยู่ มุ่งสู่เกษตรอินทรีย์ ท่องเที่ยววิถีกลุ่มน้ำโขง เชื่อมโยงการค้าชายแดน	ยกระดับอุตสาหกรรมเกษตร แปรรูปด้วยเทคโนโลยีและ นวัตกรรม สร้างความยั่งยืน เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ เพิ่มขีดความสามารถในการ แข่งขัน
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๑	การเสริมสร้างศักยภาพของ ภาคอุตสาหกรรมให้เติบโตและ เข้มแข็ง	การผลักดันและบูรณาการ นโยบายและแผน ให้เกิดผลสัมฤทธิ์	การยกระดับมาตรฐานการ ผลิตสินค้าเกษตรและสร้าง มูลค่าเพิ่ม	การเพิ่มขีดความสามารถใน การแข่งขัน
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๒	การพัฒนาปัจจัยสนับสนุนให้ เอื้อต่อการลงทุนและการพัฒนา อุตสาหกรรม	การเสริมสร้างศักยภาพของ ธุรกิจอุตสาหกรรม	พัฒนาขีดความสามารถในการ แข่งขันทางการค้า การลงทุน การค้าชายแดน การท่องเที่ยว และการบริการ	
ประเด็นการ พัฒนา ด้านที่ ๓	การส่งเสริมและพัฒนา อุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับ สังคมและสิ่งแวดล้อม	การส่งเสริมและพัฒนา อุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับ สังคมและสิ่งแวดล้อม	การเสริมสร้างความมั่นคง ของคน และสิ่งแวดล้อม	
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๔	การพัฒนาสมรรถนะองค์กร เพื่อให้บริการอย่างมีคุณภาพ	การพัฒนาสมรรถนะองค์กร เพื่อให้บริการอย่างมีคุณภาพ	การพัฒนากระบวนการจัดการ ภาครัฐ	

๔.๓ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ของ สอจ. ตามแผนพัฒนาจังหวัด
ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ สอจ.หนองคาย ได้รับการจัดสรรจากจังหวัดภายใต้โครงการพัฒนา
และเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจฐานราก สนับสนุนงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔
งบกลาง รายการเงินสำรองเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น

**๔.๔ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ของ สอจ. ตามแผน
ยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัด พ.ศ. ๒๕๖๕**

สอจ.หนองคาย ได้จัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัดหนองคาย ระยะ ๕ ปี
(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ประจำปีงบประมาณพ.ศ. ๒๕๖๕ ร่วมกับหน่วยงานภาครัฐประชาชนและผู้ประกอบการใน
พื้นที่เพื่อสร้างการรับรู้และความเข้าใจให้กับผู้เกี่ยวข้องใช้เป็นข้อมูลประกอบการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ของ
หน่วยงานเพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานและจัดทำคำของบประมาณพ.ศ. ๒๕๖๖ ต่อไป